

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Desežnike „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo Koroška cesta šte. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitvrste za enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede popoldne. — Nezaprite reklamacije so poštnine proste.

Volitev v IV. skupini.

Nemila smrt nam je v teku kratkega časa obrala dva državna poslance Žičkarja in Berksa, vsled tega imamo letos volilne borbe. Jedna je že minola, namreč za V. skupino, in izvoljen je bil z veliko večino kandidat dr. Korošec. Jedna volilna borba pa še nas čaka, namreč namesto pokojnega viteza Berksa. V tej skupini volijo sodnijski okrajji Kozje, Brežice, Sevnica, Laško, Celje, Vransko, Goranjigrad in Šoštanj. Voliti sme vsak možki, ki je 24 let star in plačuje vsaj 8 krom cesarskega davka. Voli se neposredno, to se pravi, ne po volilnih možih, ampak vsak volilec zapiše na listek ime kandidata, katerega si želi za volitev.

Danes dne 5. julija so se zbrali v Celju zaupni možje, da določijo kandidata. Dne 17. julija pa je že volitev. Malo časa je za agitacijo. Zakaj se je tako storilo? Kolikor mi vemo, zaradi tega, ker se je pri velikem številu kandidatov bilo hati, da se nekateri kandidati nasproti sklepu današnjega shoda ponudijo volilcem na lastno pest in tako zanesejo zopet volilno strast in nesložnost med volilce. Sicer se to tudi pri tako skopo odmerjenem času lahko zgodi, vendar je agitacija proti kandidatu, postavljenemu od narodnega vodstva, sedaj mnogo težavnejša. Kdo bo postavljen danes kandidatom? Tako se vprašujejo danes vsepovsodi. Če dobro poznamo razmere, pridejo od javno naznanjenih kandidatov v poštev — navedemo jih po abecedi — dr. Povalej, dr. Verstovšek, Vošnjak in dr. Vovšek. Ni pa izključeno, da splava danes pri zaupnem shodu kdo na površje, ki se dosedaj ni imenoval javno. Kako ugibajo nekateri, da se morda

v zadnjem trenutku postavi na zaupnem shodu kandidatom dr. Hrašovec, kojemu bi se nemara drugi kandidati uklonili. Toda pri kmetih celjske okolice in spodnje Savinjske doline tudi ta kandidatura ne bi bila gorko sprejeta.

Za volitev ni splošno veliko zanimanje. Tega pa je krivo postopanje celjskih gospodov pri zadnji volitvi. Vedeli so ti gospodje, da ni upati uspeha, vendar so zanesli zadnjič med volilce prepir in strast. Agitirali so strastno proti narodnemu kandidatu. Agitatorji po deželi, ki so šli v boj za tega kandidata, si žele sedaj miru. Če celjski gospodje ne drže discipline, zakaj se potem sedaj zopet z njimi skupaj postavlja kandidat? Ali ga ne bodo zopet sami začeli pobijati? Ali ne bodo zopet nastopili za strankarske interese? Težko je hoditi skupaj z ljudmi, ki hočejo le bratomorni boj. Naši ljudje ga nočejo, za to se drže ob strani.

Od kandidata, ki bo danes postavljen, morajo naši volilci zahtevati, da kandidira na program slovenskih katoliških shodov. Kdor tega neče storiti, ni kandidat katoliških slovenskih kmetov in ti se bodo gotovo vsaj vzdržali volitve. Za vsakega kandidata ne bodo več šli v volilni boj.

Med kandidati je tudi mnogo uradnikov. Ni mamo nič proti uradnikom, a govoriti hočemo odkrito. Od kandidata-uradnika morajo naši volilci še dvoje zahtevati. Prvič, da se postavi popolnoma na kmečko stališče in se ne čuti v prvi vrsti kot uradnik, ampak kot zastopnik kmetov, drugič pa mora obljubiti tak kandidatu, da se ne bo pri svojem delovanju oziral na želje vlade, ampak samo na želje svojih volilcev. Če nam kandidat-uradnik tega ne obljubi, ga kmetom ne moremo priporočati.

V prihodnji številki bomo razglasili ime kandidata. Prosimo kmete-volilce, da prej ne popišejo svojih volilnih listov. Mi smo njih prijatelji ter jim ne bomo svetovali v njih škodo!

Politični ogled.

Državni zbor. Pretekli teden se je bavila državna zbornica z začasnim proračunom. V imenu Slovenske zveze je govoril dr. Ploj. Izrekel je, da slovenski in hrvaški poslanci ne bodo glasovali za proračun, ker vlade za naše volilce nič nočejo storiti in ker je volilna sprememba za nas štajerske in koroške Slovence v tako slabem tiru. Pritoževal se je, da naši politični uradniki ne razumejo ljudstva in vsled tega tudi ne čutijo z ljudstvom. Hudo je grajal postopanje sodišč na Koroškem, kjer Slovenci niti pravice ne najdejo v svojem jeziku. Izmed Slovencev še je govoril tudi dr. Tavčar, toda mirno in brez napadov na drugače misleče Slovence. Ta teden se nadaljuje vprašanje o obrtnem zakonu. V volilnem odseku se je zadnji teden začelo obravnavati o Galiciji.

Gospodska zbornica dela težave novemu zakonu o vojaških taksah. Seveda, poslanska zbornica je sklenila postaviti, ki je revnejšim slojem prijazna, gospodje v gospodski zbornici pa skrbe tudi za bogataše.

Slovenski katoliški shod. Pozivljamo vsa slovenska društva, politična in nepolitična, da že sedaj delajo priprave za shod ter določijo svoje odposlance. Naj tem poslancem tudi naročijo, za kaj se morajo potegniti v odsekih katoliškega shoda, kako stališče zavzeti na različnih vprašanjih, ki pridejo v razpravo.

Odbor „Slovenskega društva v Mariboru“ je sklenil v svoji seji dne 30. junija t. l. zahtevati z ozirom na skrajno žalostni uspeh glede določitve števila poslancev in glede razdelitve volilnih okrajev

LISTEK.

Dobrota je sirota...

(Saljiva črtica... Spisal J. Nabrok.)

V nekem večjem mestu je umrl stari bogataš Luka plemeniti Gosjak. Ker je bil vdovec brez otrok, je celo ogromno premoženje podedoval njegov stričnik, mladi doktor Jernej Zavodnik.

Ko je ta nekega dne pregledoval papirje, se ni malo začudil, ko je našel, da je staremu Gosjaku dala hiša vsako leto 12.000 kron čistega dobička.

Jernej Zavodnik, ki je dobro poznal to hišo, prečita še enkrat papir, potem se pa prime za glavo.

„To je pa že preveč, to je že oderuštvo,“ de sam sebi. „Tako ne sme iti dalje! Moja vest in ime mi branita, da bi odiral ljudi na tak način. Takoj jutri bom znižal vsem stanarino za tretjino... Kako bodo stranke prijetno iznenadene!“

Naslednjega dne pokliče doktor hišnika k sebi:

„Ljubi Pignar, vi boste tako dobri in boste šli k vsem strankam moje hiše in jim rečete v mojem imenu, da sem jim znižal stanarino za tretjino.“

Ni mogoče popisati začudenje hišnikovo. Napravil je tako čudno smešen obraz, da se je moral gospod nehote nasmejati.

„Znižati?“ zajeceljal je čez nekaj časa in lovil sapo. „Znižati? Ste pač hoteli reči: zvišati?“

„Vem dobro, kaj pravim. Ponovim še enkrat: znižati hočem. Razumete?“

Ta izjava je spravila dobrega moža čisto iz ravnotežja.

„Oh, milostljivi gospod doktor, te stvari pa gotovo niste dobro premislili. Še danes se boste pokesali. Stanarino znižati! To je nezaslišano. Ko zvedo o tem ljudje, kaj si bodo mislili o gospodu doktorju? Kaj poreko sosedje? Rekli bodo, da...“

„Gospod Pignar,“ seže mu gospodar v besedo in naježi polagoma obrvi, „zahtevam, da me ubogate, kar vam zaukažem. Upam, da ste me razumeli? Idite!“

Hišnik je zapustil sobo kakor pijan. Vedel ni, ali je resnica, ali se mu vse le sanja.

„Stanarino znižati,“ mrmral je zase, „ali more pameten človek misliti na kaj takega. Če bi se stranke bile pritožile! Toda ne, vse plačujejo redno, brez ugovora. Kaj pomeni to? O, če bi vedel njegov stric, v grobu bi se obrnil!“

II.

Ko je Matevž Pignar prestopil prag svojega stanovanja v pritličju, je bil tako blede in razburjen, da sta ga njegova žena in hči takoj v eni sapi vprašali:

„Za božjo voljo, kaj se je zgodilo?“

„Nič,“ odgovori ta, „prav nič.“

„Oh, ti nama hočeš zamolčati,“ začne tarnati gospa Pignarjeva, ki je bila precej živahnega jezika. „Nekaj se je zgodilo. Govori, pripravljena sem na vse. Kaj ti je rekel naš novi gospodar? Povej hitro, ne muči me s svojim molkom! Ali nas je mogoče še celo odslovil, vrgel na cesto?“

„O, če bi bilo samo to. Toda ne, še nekaj

bolj čudnega, še bolj nerazumljivega se je prigodilo, poslušaj... ne vem, ali sem jaz postal neumen ali...“

„No, ali boš že enkrat zbleknil!“

„Doktor mi je zapovedal, da naj grem k vsem strankam v hiši in jim rečem, da jim je, da jim je znižal stanarino za tretjino. Ve me menda zastopite: znižal jim je.“

Niti milostljiva gospa, niti dražestna gospica niste mogli razumeti zadnjih besed, obe ste že poprej bušili v glasen smeh.

„Ha, ha! Hi, hi! No, to je že preneumno! He, stari ti ga imaš danes že zopet pod klobukom!“

Gospod Pignar je jezno pogledal svojo ženo in takoj se je začel ganljiv pogovor, čigar konec ni obetal nič kaj dobrega, kajti milostljiva je preveč trdovratno trdila, da je bil njen ljubeznjiv soprog že zopet predolgo v bližnji žganjariji in diši oziroma smrdi danes še bolj kakor navadno po hudičevem olju.

Moža, ki ni zapisan v družbo treznosti, ki ne vzame „Piščalko“ drugače v roko, da je zavita klobasa vanjo, ki se ne boji ne želodčnega katara in ne različnih boleznih, pa ne moreš bolj vzejati, kakor če ga po krivem obdolžiš, da je pijan. Bog ve, kaj bi se bilo torej še zgodilo, da ni k sreči gospodična hči vmes posegla in pomirila razdraženo dvojico.

Na vsak način pa hočem dognati, kdo ima prav,“ zavpije Pignarjeva gospa, rudeča od jeze, kakor nos njenega moža, zagrabi pelerino in jo mahne naravnost k hišnemu gospodarju. Tu pa seveda takoj zve, da ima častivredni gospod Matevž

na Štajerskem, in na preteče sklepanje glede Koroške, da slovenski zastopniki v volilnem odseku, osobito njega predsednik, prično z odločno obstrukcijo, dokler se ne zagotovi drugi slovenski mandat na Koroškem, sedmi slovenski mandat na Štajerskem in na vsak način rekonstrukcija Gaučeve predloge glede občin v radgönském, cmureškém in arveškém okraju.

Razne novice.

* Promoviran je bil na graškem vseučilišču doktorjem prava g. Anton Prus iz Konjice. — V petek 6. t. m. promoviran bude na dunajskem vseučilišču doktorjem modroslovja g. Marko Heric, sin obče priljubljene obitelji v Vučjivsi na Murškem polju.

* Osebne vesti. Prestavljeni so gg. profesorji: Kamilo Capalleri iz Tropave v Celje, dr. Rudolf Kroenig iz Celja v Kromerize, dr. Eduard Nowotny iz Celja v Celovec, dr. Franc Pichler iz Ptuj v Gradec. — Notarski izpit je naredil dne 30. m. m. g. Matija Marinček, notarski kandidat v Mariboru.

* Iz finančne službe. Prestavljeni so gg. nadzorniki finančne straže: Alojzij Bučar iz Radgone v Cmurek, Josip Dovnik iz Maribora na Vrnsko, Franc Križanec iz Ormoža na Vrnsko, Anton Rupnik iz Cmureka v Radgono, Karol Roscher iz Žalca v Sevnico, Anton Šerbec iz Vrnskega v Maribor, Franc Bosima iz Maribora v Konjice, Ivan Kos iz St. Jurija v Maribor, Vincenc Kunej iz Maribora v Konjice in Anton Štrnel iz Konjice v St. Jurij.

* Duhovniške vesti. Za dekana šentleuvske dekanije je imenovan č. g. dr. Anton Suhač, dosedanji dekanjski upravitelj in župnik pri Sv. Ani na Krembergu. Za dekana videmske dekanije je imenovan č. g. župnik Fr. Černenšek v Vidmu. V začasni pokoj je stopil č. g. Mart. Lenart, kaplan v Selnici ob Dravi. Na njegovo mesto je prestavljen č. g. Simon Šimonc, kaplan pri Sv. Petru na Medvedovem selu.

* Zaupni shod v Celju. Danes se na zapnem shodu v Celju določi kandidat za 4. skupino. Dnevni red je na vabilih določen: 1. Posvetovanje o državnozbornem kandidatu za IV. kurijo Celje-Brežice. 2. Sklepanje k točki 1. Podpisani so vsi državni in deželni poslanci.

* Nova sv. maša č. g. novomašnika Martina Jurharja ne bo, kakor smo zadnjič naznanili, v domači cerkvi D. M. na Reki, ampak v Št. Pavlu pri Preboldu.

* Kmetijske podružnice. Poslanec dr. Korošec je stavil dne 25. m. m. na poljedelskega ministra vprašanje zaradi postopanja c. kr. kmetijske družbe na Štajerskem pri osnovanju podružnic na Spod. Štajerskem. V letu 1906 se je namreč pripetil že drugi slučaj, da je c. kr. kmetijska družba štajerska odbila prošnjo za ustanovitev podružnice. Prvikrat se je to zgodilo pri ustanovitvi podružnice

v vinorodnih Halozah. Tedaj osrednji odbor ni dovolil ustanovitve iz popolnoma ničnostih razlogov. Sedaj se je pripetil enak slučaj v celjskem okraju. Na Dobrni so hoteli ustanoviti podružnico, toda osrednji odbor tega ni dovolil, in sicer zaradi tega ne, ker so sami mali posestniki in vsled tega ni pričakovati, da bi imela vedno zadostno število udov, kar ne jamči za plodonosno delovanje podružnice. Po mnenju osrednjega odbora torej malo posestvo pospeševanje kmetijske zadruga ni vredno in tudi ni zmožno. Proti takšnemu napačnemu in nevednemu mnenju društva, katero prejme tudi od države podporo, morajo zastopniki kmetkega prebivalstva ostro ugovarjati. C. kr. kmetijske družbe nimajo samo nalogo, predvsem varovati in podpirati veleposestvo in posestva meščanov, ampak morajo svojo pozornost obračati v prvi vrsti na malo posestvo. Tam, kjer so možje za ustanovitev podružnice, tam bo tudi potreben denar in naj si bo tudi od malo posestnikov. Dobrna je oddaljena od najbližje podružnice v Celju 20 klm in ima vsled kakovosti zemlje in drugega ozažja popolnoma drugo kmetijsko stališče, kakor pa v Savinjski dolini ležeča celjska okolica. Vrhnatega niso podružnice, v katerih sedijo meščani in kmetje, nikdar za kmeta tako koristne, kakor za meščana, vsled česar nimajo takozvane mestne podružnice pri kmetih mnogo zupanja. Podpisani torej vpraša nj. ekselencu gospoda poljedelskega ministra: 1. Ali mu je znano to postopanje c. kr. štajerske kmetijske družbe na Sp. Štajerskem? 2. Kaj misli ukreniti, da bo c. kr. kmetijska družba za Štajersko nepristransko in stvarno izvrševala svojo važno nalogo?

* Kedo je kriv? Na svetu se godijo še čudeži! Ako bi bil kdo pred letom dal trdil, da bo znani nemški kričač poslanec Wolf l. 1906 po Kr. r. poznal pravičnost nasproti Slovanom, bi se takemu človeku gotovo smejal ves svet. In dne 27. junija 1906 govoril je Wolf v državni zbornici sledeče: „Dr. Derschatta zavzema v ministruvno mesto, ki je za nemško-narodne koristi izvareadne važnosti. Upam, da bo železniški minister popolnoma pravičen tudi nasproti drugim narodnostim, in da bo uradnike nastavljal tako, da bodo Slovani natančno na slovanskem ozemlju, na nemškem ozemlju pa izključno Nemci“. Žal, da nimamo natančnih podatkov ravno za stran železniških uradnikov. Mislimo pa, da Wolf ne pozna „pravičnosti“ samo pri železniških uradih, ampak jo pozna tudi pri drugih. In tukaj mu hočemo podati nekaj številk, s katerimi lahko gre k vsem nemškim ministrom, da jih spomni na „pravičnost“, katero so dolžni vsem narodom v Avstriji. Pri namestništvu v Gradcu je 49 političnih uradnikov, izmed teh je Slovencev 0. Pri okrajnih glavarstvih na Spodnjem Štajerskem je 29 uradnikov, izmed teh sta Slovencev 2. Pri nadsodišču v Gradcu je 26 sodnijskih uradnikov, izmed teh sta Slovencev 2. Pri okrožnem sodišču v Mariboru in pri okrajnih sodiščih, ki spadajo v mariborsko področje je 58 sodnijskih uradnikov, izmed teh je Slovencev 14. Pri okrožnem sodišču v Celju in pri okrajnih so-

diščih, ki spadajo v celjsko področje, je 57 sodnijskih uradnikov, izmed teh Slovencev 20. Pri višjem dolgodninskem sodišču za Štajersko, Kranjsko in Koroško je 10 uradnikov, izmed teh je Slovencev 1. Pri finančnem deželnem ravnateljstvu v Gradcu je 28 uradnikov, izmed teh Slovencev 0. Pri finančnem okrajnem ravnateljstvu v Mariboru je 14 uradnikov, izmed teh je Slovencev 1. Po drugih krajih na Spodnjem Štajerskem je 8 finančnih uradnikov, izmed teh Slovencev 0. Pri poštnem in brzojavnem ravnateljstvu za Štajersko in Koroško je 37 uradnikov, izmed teh Slovencev 3. Torej med naštetimi 308 uradniki je 43 Slovencev, namesto da bi jih bilo nad 100. In to je vendar v veliki večini slovensko ozemlje! Sedaj bi se torej smeli vprašati: Kedo je kriv ali kje tiči vzrok, da se Slovencev ne da, kar jim gre. Največji nemški kričači so prišli, kakor se zdi, do prepričanja, da je „pravično“, če so na slovanskem ozemlju nastavljeni slovanski uradniki, na nemškem pa nemški. To je popolnoma tudi slovanska zahteva, katero naglašamo vsak dan po slovenskih listih in shodih, a dozedaj še te naše „pravične“ zahteve ni hotel upoštevati nobeno ministrstvo. Kje torej naj išče no vzroka za tako vnebovpijoče ravnanje s Slovenci? Slovenski poslanci pa naj pri vsakem krivičnem nameščanju kakoga nemškega uradnika med Slovence spomnijo ministre na besede poslanca Wolfa, ki se nam pri vseh svojih pruskih željah sedaj zdi pravičnejši kakor pa avstrijske vlade, ki vedno govorijo o „pravičnosti“, a v resnici vzdržujejo in podpirajo tisočletne krivice na slovanskih narodih.

— 8. —
* Kupujte kavine izdelke družbe sv. Cirila in Metoda! Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani opozarja, da je od 1. julija t. l. naprej edina založnica kavinih izdelkov v korist naše družbe le tvrdka „Ivan Perdan v Ljubljani“. Tvrdka Perdan je po naši družbi znana postala vesoljnemu Slovanstvu. Postala je pa ob enem tudi naša dobrotnica. Tudi to dobro ve naš narod. Perdanova kava je najboljša in konkurira z vsemi drugimi te vrste. Zunanja oprema te nove „družbine kave“ je umetniška in obenem poučna. Na nje ovitkih vidite naša družbina šolska poslopja v Trstu, v Velikoverci, na Muti in na Savi. Slovenke, kupujte odslej le to novo družbino kavo!

* „Štajerčev“ na prižnici. Stara navada železna srca, pravi pregovor. Tudi „Štajerčevi“ uradniki se ne morejo otresti svoje navade. Najlepše pa je to, če piše „urednik“ ptujskega kramarja, da „bo zavoljo svoje duše že obračunal z usmiljenim Bogom“. Prav ima, ko bi le bilo prav kmalo! Prav ponižno bi ga prosili, naj še drugim grešnikom milostno dovoli, da bodo „zavoljo svoje duše obračunali z usmiljenim Bogom“ — sami. Pri tej priliki se spomnimo, da so nekateri češki duhovniki nekdanje dobro pridigovali o — volkovih v ovčjih oblacih.

* „Štajerčev“ župan. Pred dvema letoma se je vršila v neki občini v Slovenskih goricah občinska seja, da bi se pregledali občinski računi. A občinski župan so najprej prečitali te le vrstice iz smrdljive ptujske krote: „Bolje je, dati zbirco konjederu kakor pa duhovniku“. Ko je čez nekaj časa umrl županov otrok, niso šli g. župan po konjederca, da bi jim zagrebel otroka, ampak solznih oči h gospodu župniku. Gospod župan, v prvi vrsti vam povem, da to ni lepo od vas, da čitate protiversko nečimurno čunjo pred drugimi v vaši občinski pisarni. S tem ste se le hoteli malo zgražati nad našo častito duhovščino, a ste le pokazali vašo podlo breznačajnost!

* Na tretji slovenski katoliški shod v Ljubljano! Vsa društva, vse slovenske župane, občinske odbornike, sploh vse zavedne slovenske može in mladeniče pozivamo, da se vzdignemo v velikem številu na tretji slovenski katoliški shod v Ljubljano. Naj bi ne bilo slovenske vasi, iz katere ne bi prihitali možje in mladeniči na katoliški shod. Vsi, ki dobro hočete slovenskemu ljudstvu, pridite v Ljubljano, da se združimo v mogočen klic po naših pravicah! Društveni odbori naj imajo takoj seje ter se naj potrudijo za najobilnejšo udeležbo. Zglasilne pole dobe te dni župni uradi. Prosimo preč. župne urade, da tudi oni takoj razvijajo v družbi zavednih mož v župniji najživahnjejšo agitacijo. Stavite živahno delujoče agitacijske odbore. Vsa društva in vsi posamezniki naj svojo udeležbo naznanijo pri svojih župnih uradih. Društva naj ondi naznanijo tudi, ako pridejo s pevskimi zbori, zastavami itd. S tako urejenimi naznanili se prihrani mnogo stroškov. Župni uradi naj pošljejo zglasilnice najpozneje do 30. julija na naslov dr. Evgen Lampe v Ljubljani, želeti pa je, da to store še prej in da se zato udeleženci takoj naznanijo pri župnih uradih, da bo hitro podan natančni pregled, iz katerih krajev

prav, da ga torej nima pod klobukom in da tudi ne diši, oziroma smrdi po — hudičevem olju.

S težkim srcem se vrne žena v svoje stanovanje. Oče, mati in hči se vsedejo k peči in se začno posvetovati.

„Kaj naj napravimo? Ali naj ubogamo — norca, ali naj obvestimo njegove sorodnike? To je bilo glavno vprašanje, okoli katerega so se sukale debate vsega spoštovanja vredne Pignarjeve rodbine. Konečno sklenejo ubogati, kar je naročil hišni gospodar in bo še naročil, kakor doslej.“

III.

Naslednjega jutra je „skočil“ gospod Pignar v svoj že precej ponošeni frak in je naznanil strankam veliko novico. Ta velika novica je vse močno razburila.

Ljudje, ki so stanovali obenem in istem hodniku in se niso poprej nikdar pozdravljali, bližajo se drug drugemu.

„Dobro jutro, ali že veste?“

„Da, čudno je to!“

„Reci raje: nezaslišano.“

„Gospodar mi je znižal stanarino za tretjino.“

„Za tretjino, ni res? Ravno tako, kakor meni.“

„Čudno, čudno!“

„To mora biti pomota.“

Dasiravno je hišnik vsem zatrjeval, da je to, kar jim je povedal, gola istina, so bili vendar tudi taki med njimi, ki so z glavo majali in niso hoteli verjeti.

Tem je odgoril doktor v najvljudnejši obliki in potrdil besede hišnikove... Sedaj, ko ni bilo nobenega dvoma več, so pa začeli ljudje sumničati.

„Zakaj nam je znižal stanarino?“

„Zakaj? — Bog vedi.“

„Na vsak način mora imeti vzroke zato. Toda kakšne?“

„Ali je mogoče, da bi pameten človek, ki ima pet zdravih čutov, naredil tako budalost, da bi denar takorekoč proč metal?“

„Gotovo ne.“

„Nekaj tiči za tem.“

„Toda kaj?“

Od pritličja do podstrešja ugibali so vsi, da bi rešili čudovito nganjko, toda nikakor se jim ni hotelo posrečiti. Konečno se je vsch polastil nekak nemir, da bi jim pretela velika, skrivnostna nesreča.

„Mogoče ima novi gospodar kaj na vesti, šepetali so si nekateri. To bi bilo strašno.“

„Ali je pa hiša tako slaba, da se bo podrla.“

„Čisto lahko, toda stara ni ravno.“

„To je resnica. Toda zidovje so morali pa le podreti, ko so lansko leto kopali kanal.“

Drugi so bili že večkrat slišali, kako strahovito je pokalo ostrešje... Nekdo je pa celo trdil, da hoče gospodar najbrže sam zažgati hišo, da bi dobil visoko zavarovalnino.

(Konec prihodnjih.)

je treba posebnih vlakov. Glavna manifestacija bo prirejena za najširše ljudske množice v nedeljo dne 26. avgusta tako, da se je bo mogel vsakdo udeležiti. Po dohodu vlakov bo slovesen odhod na slavnostni prostor na vrt v „Alojzijevišče“, kjer bo sveta maša, potem pa se otvori III. slovenski katoliški shod. Govorili bodo najodličnejši govorniki iz vseh slovenskih dežel. Tudi zastopniki drugih slovenskih narodov pribite na naš shod. Po shodu bodo obedi, potem pa velika ljudska slavnost, ki bo aranžirana na najširši podlagi. Tu bodo nastopala društva iz vseh slovenskih pokrajin, nastopali bodo ljudski govorniki, sviralo bo več godb, koristno se bo združevalo z pravo ljudsko zabavo. Zvečer bodo posebni vlaki zopet odhajali. V ponedeljek 27. avgusta se prične delo v odsekih in se nadaljuje v torek 28. avgusta. Vsak večer zaključuje delo slovesni shod. Pri naznanilih o udeležbi je torej treba povedati, koliko oseb se udeleži iz posameznih župnij shoda samo v nedeljo 26. avgusta in koliko tudi 27. in 28. avgusta. Na vsak način je želeli, da je tudi 27. in 28. avgusta obilna udeležba od strani svetnih in duhovskih naših somišljenikov in da se teh posvetovanj posebno živahno udeleže mnogobrojni zastopniki občin, društev in tudi naša vrla mladina. Vstopnina bo za vse prireditve dne 26. avgusta 40 v za osebo, za vse tri dni pa 2 krozi za osebo. Sedaj pa takoj na živahno delo povsod, kjer se razlega slovenska govornica! Slovenci iz Štajerske, Kranjske, Koroške, Primorske in drugih dežel, podajmo si na III. slovenskem katoliškem shodu bratake roke v delu za povzdigo slovenskega ljudstva. Na shod, da pokažemo svetu, da se zavedamo in da hočemo napredovati!

* Vreme v juliju. Po Falbovem prerokovanju bo julij, izvzemši nekatere dni v prvi tretjini meseca, zelo vroč in suh. Če se torej njegovo prerokovanje uresniči, bo dobro. Saj pravijo stari pregovori: „Je julij moker in hladan, v gnjilobi rad je sad končan“. Ali pa: „Če pasji dnevi nam dež prineso, obilo sladkosti vinnu vzemo!“ Tudi: „Obilo če dežuje in grmi, le pičlo bo ječmena in rži.“ Seveda presuho vreme zopet ni dobro, kajti naši stari kmetje pravijo: „Je julija mesca presuho, — ostane grozdje prav drobno. — Če dež le včasih prisoči, — se pa vsoci, zdebela.“ Torej Bog daj lepega vremena, samo včasih malo dežja!

Mariborski okraj.

m Na mariborski gimnaziji se zaključi šolsko leto dne 14. julija. Zrelostni izpiti se vrše od 2.—5. t. m.

m Hišnik in tat. V noči 27. m. m. je opazil hišnik v Marijini ulici, da se hoče nekdo splaziti čez plot v hišo. Prejel je neznanca, ki se je pa krepko branil. Ko sta se tako nekaj trenutkov mekastila, se je posrečilo neznanca uiti.

m Ogenj v Pobrežah je uničil v noči na 28. m. m. gospodarsko poslopje g. Stamica. Domača požarna bramba in mariborska ste preprečili, da se ni razširil ogenj na hišo. Zelo čudno je to, da ni požara opazil stolpni čuvaj v Mariboru. Opozorila ga je policija iz Magdalenskega predmestja, da v Pobrežah gori.

m Slavnost v Rušah. Slovensko pevsko društvo v Ptujju vabi k svoji veliki pevski in narodni slavnosti dne 15. julija 1906 v Ruše. Spored: A. Skupni nastop pevskih društev: 1. Geslo podravske podružnice „Slovenskega planinskega društva“ (dr. G. Ipavic). 2. Pozdrav (dr. G. Ipavic). 3. Naše gore (A. Foerster). 4. Na planine (P. H. Sattner). 5. Jadransko morje (A. Hajdrih). B. Nastop posameznih pevskih društev C. Koncert slavne „šostanj-ske godbe“. D. Ljudska veselica in „Planinski vasi“ na glavnem trgu v Rušah. Za slučaj slabega vremena so pripravljene obsežni slavnostni šotori. Slavnost se ne preloži. Začetek ob pol 4. uri popoldne. Vstopnina 20 kr. — Čisti dobiček je namenjen za zopetno zgradbo Žigertovega stolpa. — Odbor.

m Ribnica na Pohorju. Konkurz je napovedal trgovec Wisiak.

m Od Sv. Križa pri Mariboru. Slavnost v čast slovenskima apostoloma sv. Cirilu in Metodu, ki jo je priredilo pretečeno nedeljo tukajšnje bralno društvo, je bila vrlo dobro obiskana. Ne le domačini so se je mnogoštevilno udeležili, ampak tudi sosedje od Gor. Sv. Kungote, od Sv. Jurija ob P., od Št. Ilja v Slov. gor. itd. so nas počastili. Slava njim! Zlasti dobro je bila zastopana tudi domača mladina. Prav tako! Je pa tudi res bilo lepo in zanimivo poslušati razne navdušene govornike, zlasti slavnostnega govornika, vrliga mladeniča Franca Žebot od Št. Ilja v Slov. gor., ki je zbranim poslušalcem kaj poljudno pojasnjeval, kaj vse sta nam sv. brata Ciril in Metod prinesla: vero krščansko,

pravo izobrazbo in narodno zavest in pomos. Zlasti ljubko so nas pa zabavale mile tamburice vrlih tamburašev od Sv. Petra pri Mariboru. Pridna deklica Julija Čepe je prav lepo deklamovala Gregorčičevo pesem „Blagovestnikom“. Tudi domači ženski pevski zbor bralnega društva je pokazal, da bi se z vstrajnostjo dalo marsikaj doseči. Le mnogo več deklic bi se še naj oprijelo lepega narodnega petja; saj nič bolj ne oblaži človeku srca, kakor lepa pesem. Torej mladenke križanske, naprej! — Sploh pa je bralno društvo s to svojo prireditvijo lahko povsem zadovoljno.

m Kmetijska zadruga v Jarenini je imela v nedeljo dne 24. m. m. svoj občni zbor. Spremenila so se pravila in izvolil se je nov načelnik v osebi vrliga posestnika Alojzija Drozg iz Poličkega. Se nadejamo, da bo pod novim vodstvom zadruga vrlo napredovala.

m Sv. Ilj v Slov. gor. Helč in Sadu sta se zopet pokazala kot velika prijatelja in zagovornika kmečkega ljudstva. Šlo se je namreč zato, ali naj bodo šolske počitnice po leti ali v jesen. Kmečki zastopniki in prijatelji kmeta so bili seveda za počitnice v jeseni, ker je to za naš kraj edino pametno. Toda imenovana vzgojitelja naše mladine sta se tako dolgo kregala, da sta dobila počitnice od 15. julija od 15. septembra. To sta vam res lepa prijatelja kmečkega ljudstva, od katerega imata svoj krah. Kaj pa bomo mi kmetje z otroki po leti? Taki gospodje z dobrimi plačami lahko v senci ležijo, a mi svojih otrok ne moremo in ne smemo na to navaditi. Za otroke primerno delo pa imamo le v jeseni in takrat ne moremo biti brez njih. V jeseni pasemo, je dovolj dela na polju, v sadononikih in vinogradih in pri tem potrebujemo svoje otroke. Tudi viničarji dajo takrat svoje otroke začasno v službo, da si zaslužijo obleko in drugo potrebno. Zdaj pa otročki naj ravno v istem času hodijo v šolo — kje pa bomo našli pastirje, kje bodo si siromaki kaj zaslužili? Tako se dela z ubogim kmetom! Naj le letos bodo počitnice po leti — potem več ne bodo. Nekateri občine so se že pritožile, druge pa še se bodo in z nami cele Slovenske gorice. Bomo videli ali ti gospodje lahko delajo s kmetom, kakor hočejo, ali pa še se morebiti le kje najde kaj pravice tudi za kmeta!

m Kaj pa je s šentiljsko „šparkaso“? Graški „Tagblatt“ poroča iz Št. Ilja v Slov. gor., da je odložil Höltschl mesto načelnika nemške „šparkase“ in da noče na nikak način več sprejeti te časti. Tudi drugi odborniki se branijo tega mesta. Ja, kaj pa je, gospodje? Načelnik dobre posojilnice biti vendar ni težko!

m Pri Sv. Jakobu v Slov. gor. imeli so dne 26. m. m. g. Škof, šentjakobski župan, visok obisk. Prišel je namreč neki sila visok gospod iz Gradca, ki pa ni iz Gradca prikobaca, ampak se dostojno pripeljal obiskat in počastit gospoda škofa, šentjakobskega župana. K sprejemu tega visokega gosta od graškega deželnega odbora bili so povabljeni tudi vsi gg. odborniki od gospoda škofa, šentjakobskega župana, da bi se spodobno poklonili imenitnemu gospodu iz Gradca ter pomagali pregledati razne dopise in račune... Za tega imenitega gospoda iz Gradca, ki je prišel obiskat gospoda škofa, šentjakobskega župana, šentjakobski župan, gospod Škof, slavolokov niso dali napraviti ob prihodu, pa tudi ne postaviti pri odhodu.

m V andrenški občini izvolil je odbor g. Pravičiča županom. G. Peklar je odložil županstvo vsled bolehanja. Dal Bog, da ozdravi.

m Strela je udarila v Malni dne 23. t. m. ob osmih zvečer v hišo Franca Breznika, trgovca pri Sv. Lenartu. Sreča, da je z opeko krita, sicer bi ogenj vse uničil. Gospodar in delavci so bili pri večerji. Sled strele se spozna po celi hiši.

m Kaj nam pomagajo nemški uradniki? Po Slovenskih goricah hodita že nekaj dni dva zemljemerc, od katerih eden je popolnoma nezmožen slovenskega jezika, kar sam zelo obžaluje, da ljudstvo njega ne razume, on pa ljudstva ne. Kaj nam je s takimi gospodi pomagano in naj so še tako učeni? Gospodje poslanci, pomagajte nam!

m Nečloveški sin. Svoje lastno mater je tepel 28 letni Anton Dreo iz Cigonca. Ko jo je hotel njegov mlajši brat braniti, ugriznil ga je v roko ter udaril s blodom po glavi, s katerim je prej tepel mater. Sodnija mu je prisodila za to nečloveško dejanje dva meseca ječe.

m Sv. Trojica v Slov. gor. „Gospodarjevo“ poročilo od 21. junija o poskšanem samomoru je glede kraja neresnično. Samomorilec Mihael Kocbek ni od Sv. Trojice, ampak od Sv. Benedikta v Slov. goricah, tam je on doma in tam je tudi poskušal samomor radi zabranjene ženitve. Že parkrat se je Trojici podtikalo, kar se je v sosednji župniji zgo-

dilo, in to namenoma. — Tudi poročilo o zadnjih volitvah ne odgovarja resnici. Pravi izid volitev v trojiških občinah je ta: Senarska-Verjane K. 44 (3 zavrženi) V. 39, oba Porčiča K. 26 V. 44, Osek 18 V. 22, trg Trojica K. 21 R. 4 V. 27. Ako se gleda na tukajšnje narodne razmere in na strastno agitacijo Vračkijancev, je izid volitve jako povoljen, je mnogo boljši nego pred dvema letoma. Zdaj je slovenski katoliški kandidat na enem volišču celo večino dobil, na dveh so se pa njegovi glasovi zdatno pomnožili; v trgu je razmerje ostalo isto. Posebna pohvala gre tistim vrlim Senarčanom in Verjančanom, ki so odločno pokazali svoje katoliško mišljenje in so zato v svoji veliko veselje dosegli zmago na volišču; pa tudi vsem tistim možem, ki so se mnogo trudili za dobro stvar. Živel!

m Sv. Benedikt v Slov. gor. Ponovitev Ciril Metodove slavnosti se je v nedeljo 1. julija izvršila ob obilni udeležbi. Videli smo v večjem številu Petrcanke, zastopana je bila Kapela, Negova, Mala Nedelja, Sv. Anton, Sv. Trojica, Sv. Lenart, Sv. Barbara, posebno pa so nas razveselili vrli Slovenci od Sv. Jurija v Slov. gor. v res jako velikem številu, katerih slavni mešani zbor pod vodstvom č. g. Bosina nas je s krasnim petjem kar očaral. Škoda le, da so izostali mnogi Benedičani. Ko naši sosedje tako cenijo in pohvalno priznavajo požrtvalno delo benediške mladine, ker se vedno radi udeležujejo od blizu in daleč naših prireditev, naj storé domačini tudi svojo dolžnost. Prosta zabava v gostilni g. Mar. Troha je bila nad vse živahna, to pa posebno vsled krasnega petja Jurjevčanov, od katerih smo se težko ločili. Hvala vam, Jurjevčani in vsi drugi sosedje, za ljubezen in prijateljstvo! Delajmo tudi v bodoče tako složno za blagor naroda!

m Radeckijev veteran. V Selcih, župnija Št. Rupert v Slov. gor. še živi eden Radeckijev veteran. To je l. 1824 v Sovnjaku rojeni Anton Čuček. Udeležil se je bitke pri Kustoci ter bil tam ranjen.

m Vrl čuvaj. V postajo Poljčane je dne 26. m. m. pripeljal vlak od severne strani. Pozabili so pa za njim zapreti znamenilno ploščo, vsled česar je drugi vlak, ki pride takoj za njim, že vozil proti kolodvoru. Velika nesreča bi bila nezogibna, da ni te nevarnosti opazil železniški čuvaj, ki je ustavil vlak. Zvesti čuvaj si zasluži kako nagrado.

m Grozna smrt otroka. Dne 22. m. m. je štiriletni otrok posestnika Fajsa iz Spodnje Nove vasi pri Slov. Bistrici v hudi žeji pil iz steklenice, napolnjene z octovo (jesihovo) kislino. Misli je, da je v steklenici voda. Čeprav so starši videli, kako se otrok vije v hudih bolečinah, niso klicali zdravnika. Celih 14 ur je ubogo dete prenašalo grozne muke, predno ga je smrt rešila. Oče se bo imel zagovarjati pred sodiščem, ker je tako nevarno tekočino zanikrno spravljaj.

Ptujski okraj.

p „Štajerčev“ sad. Zaradi tatvine je bil pri sodniji v Ormožu zaprt 23. letni želarski sin Jakob Majcen iz Rušca. Ukradel je bil Francetu Maveriču 28 kron. V ječi si je izposodil iz jetnišne knjižnice sv. pismo, v katero je napisal grde in nesramne opazke ter narisal grde podobe. Zaradi obeh prestopkov je dobil tri mesece težke ječe. Takih dejanj so zmožni le zagrizeni „Štajerčanci“, ki so zgubili vsled branja slabih časopisov popolnoma vso vero.

p V Rogatecu je padel na ulici mrtev na tla Anton Gobec iz Terziša, hlapec pri Ferschnigu. Zadel ga je kap.

p Pred avtomobilom so se splašili konji posestnika Alojza Janžekovič iz Mezgovca. Janžekovič je padel raz voza ter se na obrazu in rokah močno poškodoval.

p Središče. Tukajšnja šolska mladina (in sicer najvišji razred) je priredila pod vodstvom svojega razrednega učitelja in v spremstvu g. kateheta, enega učitelja in gđc. učiteljice minuli četrtek pončen izlet v Maribor. Bilo je skupaj 48 mladih izletnikov — dečkov in deklic — ki so si v Mariboru ogledali razne znamenitosti, n. pr. franciškansko cerkev, stolnico, plinarno, tiskarno sv. Cirila, zavod č. šolskih sester itd. V Narodnem domu so se otroci opoldne krepčali, ogledali si njega notranjost in uživali z visokega stolpa krasen razgled po vsem mestu. Z večernim vlakom so zadovoljni zapustili mesto ter se vrnili pevaje razne narodne pesmi zopet domov. Izlet je stal nad 150 kron, kateri znesek so si otroci deloma sami zaslužili, priredivši na velikonočni ponedeljek šolski koncert, deloma so prispevali k temu z zdatnimi zneski nekateri rodoljubi središki. Srčna hvala jim bodi za njihovo

ljubeznivost. Otrokom ostanejo utisi, ki so je dobili v mestu, v prijetnem spominu gotovo še v poznih letih.

p Središče. Po trgu Središče in po sosednih občinah pobirajo se podpis zoper naznanjene nove šolske počitnice. Ljudstvo je silno razburjeno. Stariši rečejo: zdaj otrok doma ne potrebujemo, ko jih bomo pa meseca septembra in oktobra za pašo, za pobiranja sadja in druga mala opravila potrebovali, takrat pa bomo jih morali v šolo pošiljati.

p Iz ormoškega okraja. Zvedeli smo, da so gospodje dne 12. junija t. l. v seji okrajnega šolskega sveta v Ormožu sklenili, da se na ljudskih šolah našega okraja letos počitnice začnejo dne 16. julija in trajajo do 16. septembra; od 16. septembra naprej bode zopet šolski pouk. S to novostjo kmetovalci ne morejo biti zadovoljni in tudi učitelji se vsi ne strinjajo s tem sklepom. V „Slov. Gosp.“ št. 22. bili so navedeni poglaviti vzroki, ki govorijo zoper nameravane nove počitnice; hotelo se je s tem dopisom opozoriti na okr. šol. sveta v Ormožu, naj imajo pred očmi blagor kmetijstva in šole, in naj se ne ozirajo na pri zeleni mizi iztuhano misel deželnega šolskega sveta o zjednanjenju šolskih počitnic po celem Štajerskem. Ali, žalostna nam majka, gospodje so odločili drugače, ne zmeče se pri tem za kmetijske težave in potrebe. Nihče pač ne more tajiti, da kmetovalcu manjka delavnih moči in da v nobenem mesecu celega leta nima toliko različnih in silnih kmetijskih opravil, kakor v drugi polovici meseca septembra in celi oktober v našem okraju; in ker mu nov sklep jemlje delavne moči, osobito pastirje za pašo goveje živine po lastnih travnikih na jesen, bo se kmet težko privadil krivici, ki se mu s tem godi.

p Veliki požar v Cirkovcah. V št. 26. z dne 28. junija 1906 je bil naznanjen veliki požar v Cirkovcah. Dne 22. junija t. l. ni bilo pri nas nobenega požara. Ker pa g. urednik, prosite natančnega poročila, vam ustrezem in naznanim, da je bil pri nas veliki požar dne 29. maja 1906, kjer je večni kandidat g. Wratschko pri volitvah popolnoma pogorel, da niti enega glasa ni dobil, g. dr. Korošec pa 105 in kjučar Rebek 11. Vrli Cirkovčani spoznavajo giftno kredo in prav pridno ž njo kurijo. Slava vam, zavedni Cirkovčani, le naprej za „Slov. Gosp.“, „Našim Domom“, „Domoljubom“; z „Štajercem“ pa retur v Ptuj ali pa na gnoj.

Ljutomerski okraj.

1 Notar v Gornji Radgoni. Dne 4. julija je otvoril novi notar g. dr. Franc Strelec v Gornji Radgoni svojo pisarno.

1 Sv. Jurij ob Ščavnici. Narodna igra „Rokovnjači“, ki se je dne 24. junija tukaj uprizorila, je prav dobro uspela. Radovednega in zabaveželjnega občinstva je privrelo od blizu in daleč toliko, da je bila sicer prostorna, za narodne veselice postavljena uta pri gostilni gospe Trstenjakove natičeno polna, ter da nekateri bolj zakasneli udeleženci skoraj ne bi bili dobili prostorov, kar je bilo dobro znamenje za gromotni uspeh. Z uprizoritvijo te za učenje glavnih ulog precej težavne, a krasne igre storili so Jurjevčani velik korak naprej na polju prirejevanja gledaliških iger, povzpeli so se nekako nad druga bralna društva, vrh tega pa so jim podali sijajen dokaz, kaj se da doseči z marljivostjo in vztrajnostjo v narodnem delovanju, osobito če se združijo v lepi slogi za to sposobne moči. Pazno in z napetim zanimanjem so sledili posameznim prizorom in dejanjem domačini in gostje, ki jih je došlo lepo število iz Ljutomera, Gornje Radgone, od Male Nedelje, Sv. Antona, Sv. Andraža, Sv. Lovrenca, Sv. Bolfanka, Sv. Benedikta, Sv. Jurja v Slov. gor., od Negove in drugod. Hvala jim za trud! Oder je bil za razmere na deželi res jako lep, a tudi scenerija je žela priznanje; docela je ustrezala svojemu namenu. Hvala gre možu, ki je vse to tako okusno poslikal, kajti brez zadostne scenerije bi igra ne bila naredila istega vtisa na občinstvo kakor ga je sedaj v istini. Posamezne vloge so bile dobro naučene, kar se mora pohvalno omeniti že z ozirom na to, da so tvorili igralno osobje zgolj kmečki fantje in dekleta, ki poleg svojega vsakdanjega dela gotovo nimajo mnogo časa za učenje na razpolago. Igralo se je celó naravno in neprisliljeno, brez vsake afektacije, kar je splošno ugajalo, a tudi omogočilo paznemu občinstvu uglobljenje v igro, oziroma iluzijo. Prav dobro so izvedli svoje vloge: Nande (Franc Strajnsak), Blaž Mozol (Fr. Holc), Tonček Obloški (Franc Nemeč), Štefan Poljak (Fr. Kolb), Bojec (Ant. Holc), a tudi Polonica (Micika Mnnda), Nona (Trezika Vrašč) in Poljakovka (Trezika Nemeč). Od komisarja bi pa želeli drugič glajšega in razločnejšega

govora, v to svrhu pa bo potrebno, da se svojo ulogo nauči boljše napamet. Uspeh igralcev je bil torej v celoti povsem zadovoljiv. Čast jim! Tudi petje je kolikortoliko ugajalo, vendar bo se moralo za morebitno ponovo igre še marsikaj opiliti in uglasiti tako pri godbi kakor pri petju. Ker so godci in pevci nastopili s temi vlogami prvič, se pač ni moglo od njih več zahtevati, a za drugič naj si dovolijo nekaj opazk! — Krasna ouvertura naj se igra z večjo preciznostjo in točnostjo, a odlomki iz melodije „Mladi vojaki“ naj se spravijo do polne veljave, to pot se niso slišali izmed drugih glasov celega orkestra. Te figuracije so nekaka začimba skladbi! Treba še bo torej zadostne vaje, in nedvomno bo prihodajič ouvertura uspela bolje in lepše. — Koračnico „Mladi vojaki“ naj se privadijo peti dečki krepkeje, pogumneje, a tudi bolj zanesljivo in točno — namreč v taktu. — Zdravica „Oj zlata vinska kaplja“ naj se poje čisto, sicer žali ušesa, in godba bi storila prav, če si jo prestavi iz Es-dura v D-dur, tedaj bo mnogo lepše donela, posebno če se poskrbi obenem za čisto intonacijo in rahlo spremljanje. Pesem „Zora vstaja“ se je pela gladko, a v prebitrem tempu in premalo s čustvom. To mora vreti iz srca! Godba se naj vedno ravna po pevki, a ne narobe! Krasna pesem „Cvetičih dekleč lica bela“ se je pela z ozirom na nje značaj in celi prizor nekoliko prepočas; želeli bi bilo več živabnosti v glasu in nekaj kretanja. Marsikaj se da prav lepo počistiti s primernimi akcijami. Če se mašteti nedostatki za ponovno uprizoritev odpravijo, bo uspeh godbe in petja izvrsten, ker drugo je bilo dobro. Seveda velja to obilo truda, a ker ste že tako daleč, ne ustrašite se pevci in godci še tega koraka k popolnosti! Komade v odmorih je priznana Kocmutova godba „na lok“ po stari navadi prav gladko in prijetno svirala. Duša te prireditve je bil gledališki vodja in suflér g. Ivan Košar, petje je vodil orglavec g. Kocbek, a „mlade vojake“ je izvečbal g. učitelj Kosi. Hvalo zaslužijo za svoj trud, kakor tudi g. kaplan Štuhec, ki je zbral gradivo in sodelujoče moči ter se ni splašil mnogih skrbi! Prosta zabava s tambolo in ubranim petjem domačega mešanega zbora je bila kaj živabna; razni gostje in domačini so se razšli še le pozno s prijetnimi spominu v srcu na svoje domove. Ako se torej igra, kakor smo slišali, dne 8. julija ali kadarsibodi ponovi, ne zamudite se je deležiti vsi oni, ki pri tej predstavi niste bili navzoči! Žal ne bo nikomur! Vrli prireditelji „Rokovnjačev“ in sploh vsi sotrudniki pa smejo biti ponosni na lep uspeh te narodne veselice, ki je pokazala lepe sadove ogromnega truda, a tudi povzdignila čast narodnozavednih Jurjevčanov. Le tako vro naprej, pogumno in neustrašeno v marljivem delu, tedaj ne bo več dolgo, da izginejo razni Štajerčijanci in Bračikijanci do zadnjega in brezsledno s površja krasne jurjevške župnije!

1 Pogorelo je poslopje Janeza Žungoviča v Zmelajnskem vrhu. Zgorela je tudi vsa krma, katero so nekaj dni prej spravili.

Slovenjegraški okraj.

s Sadna razstava v Šoštanj. Kmetijska zadruga za Šaleško dolino s sedežem v Škalah priredi v zvezi s kmetijsko zadrugo v Št. Ilju pri Velenju ter sadje- in vinorejskim društvom za šoštanjski okraj dne 6. in 7. oktobra t. l. sadno razstavo in sejem za sadje v Šoštanju.

s Počitnice v šoštanjskem okraju se prično letos dne 1. septembra in trajajo do 1. novembra.

s Delavcem na škalskem premogokopu se slabo godi, ker praznujejo razna nedelje še en dan v tednu in že itak malo zaslužijo. Čobal jim obljublja poboljšek, če bodo njega vzdržavali s svojimi prispevki. Je že povpraševal pri Špenku v Pesjem za kvartir. Ne vemo, ali se hoče trajno naseliti v tem kraju, ali ka-li? Če si rudarji ustanove kako društvo izven bratovske skladnice, naj bo to strokovno društvo izven soc. dem. unije. Lapp se unije kar nič ne boji, večji respekt bi imel pred močnim strokovnim društvom.

s Premiranje konj za šoštanjski okraj. Okrajni odbor šoštanjski naznanja, da se vrši premiranje konj dne 19. julija t. l. v Šoštanju, in ne na 18. junija, kakor je bilo poprej po lepakih naznanjeno.

s Iz Šaleške doline. Na predvečer sv. Janeza Krstnika smo videli tu ob koroško-štajerski meji plapolati kakih deset mogočnih kresov. Poganskim pradedom so domemili ti ognji dobrotnega solnčnega boga, ki s svojo svetlobo in toploto da zemlji življenje in rast. Krščanstvo ni odpravilo teh šeg, ampak

njih pomen poglobilo tako, da kresovi sedaj značijo Odrašenika — luč v razsvetljenje nevernikov — kateremu je sv. Janez pripravjal pot med izvoljenim ljudstvom. Judovska dežela je takrat zdihovala valed zmot in strankarstva rojakov, od zunaj pa so jo stiskali prevzetni Rimljani. A ko se je pojavilo rešenje v Kristu, pobratili so se domačini in tujei in enoglasno sklenili Odrašenikovo smrt. V zaspanem Velenju pa se bratijo slovenski in nemški liberalci. V nemčurski šolski vrtec pošiljajo otroke tudi odlični Slovenci, na slovenskih hišah blešče nemški napis obrtnikov, pri nemških veseliceh se dobro počutijo narodne dame, videli smo celo nemškega Vinka iz hiše narodnega Vinka izzivati s „feige Memme!“ mimoidoče Slovence! Daleč smo prišli v svoji narodni brezbriznosti! Ko bi v krščanski slogi za opustošeno velenjsko cerkev zbirali, bi se kdo spodtikal nad nami, da pa pustite nekdanj „goreči narodnjaki“ svojo narodnost tako globoko pasti, je pa res slabo znamenje za bodočnost slovenstva v Šaleški dolini! Iskra narodnosti še tli pod pepelom v oni gostilni, kamor je svoje dni tako rad zahajal škalski kaplan Aškerc. Ali kakšne? Tu se danadan pridigne ljudem „indijska vera“: „Ti o človek, si ko rožca, ki se danes razcveta, a se brž osiplje in izgine v Nirvano!“ Potem vzamejo očka kapco na glavo, v roke pa „Narod“, da prebero pristašem izza Brda in Škal, Št. Vida in Šoštanja napredni evangelij, kojega sklep se glasi: Edini pameten duhovnik so bili tisti gospod, ki zdaj hodijo z dolgo brado po mestu Iblani. Z odprtimi ustmi pa srebajo udje „uaprednega krožka“ — druge čitalnice ni v Velenju — to čudno modrost in priknavajo, ker drugega ne vejo.

s V Pesjem je spet zbral svoje ovce soc. dem. pridigar Čobal. Kaj je to pot pri svoji rdeči „andohti“ razlagal, ne vemo prav, ker je Debršca mu odprla prostore med službo božjo. Že vejo, zakaj tako delajo. Mogli so brez vsakega ugovora lagati, kak sovražnik delavstva je dr. Korošec in agitirati za demokratski izprazojeni žakelj. Čobal je nekam suh, naj dela! Da Čobal Lappu ne bo skrivil lasu, se je pa videlo!

s Škale. Nesramen napad „Štajerčev“ na našega gospoda kaplana se sam obsoja. Take osebe, ki so zapustile tako neprijetno dišeče spominke po Pilštanju, Dramljab, Pohorju in drugod, naj se prej same operejo. Tak jest, pane!

Konjiški okraj.

k Iz okoške občine. Tudi pri nas je bila volitev državnega poslanca isto tako zanimiva, kakor v marsikateri drugi občini. Pa menda si je malokateri župan tako prizadeval za Vračka kakor naš. Njemu ni bilo dovolj, da je v zvezi z oplotniškimi naprebedaki, njemu je še moral pomagati sam c. kr. okrajni glavar v Konjicah, Lehman. V soboto pred volitvijo je šel naš župan osebno vprašat c. kr. okr. glav. za svet, koga se naj voli. Kakor župan sam pravi, je prišel v pisarno in c. kr. okr. glavar ga je nagovoril: „No, g. župan, kaj pa bi vi radi.“ Župan je odgovoril: „Prišel sem vprašat za svet, koga naj bi volili za poslanca v splošni skupini.“ C. kr. glavar je rekel: Po mojem prepričanju je najboljši Vračko. On je kot načelnik okrajnega zastopa gornjeradgonskega najsposobnejši za poslanca. In res, vsakemu volilcu je župan razlagal na dolgo in široko, kaj mu je svetoval gosp. c. kr. okrajni glavar. Kaj si je še izmislil naš napre—dnjak. Nobenega, kateri bi znal voliti dr. Korošca, ni upisal v volilni imenik. Tako je bilo mesto 150 do 160 volilcev vpisanih samo 74. Niti davkoplačilni niso bili vpisani. Tako je prišlo izmed 74 vpisanih, 23 k volitvi. Za g. dr. Korošca je bilo 20 glasov, za Vračka 3. Kako se je pri volitvi župan obnašal, povem drugokrat.

k Iz kebeljske fare. Bil sem v Čadramu, ko je policaj naznanjal, da se bo tisti dan vršila dražba brvi v vasi Markačica obč. Oplotnica. Vodila me je pet v Konjice in šel sem skozi Markačico. Pridem kakor po navadi v sredo vasi in jo mahnem na tisto brv. Pa kaj vidim, brvi ni. Moral sem nazaj, in daleč okoli vasi na drugo tudi slabo brv. Tako sem prišel čez vodo. Ni čuda tedaj, da se je sam oplotniški župan vtopil. Tako je tudi v občini Okoški. Kadar zapusti voznik občino Kot proti Okoški gori, moral bi voz sam nesti in še vole povrh. Pridite ngovški župan gledat obč. cesto, ki vodi skozi celo Ugovško goro do Zgor. Ložnice v slovenj. bistrškem okraju. Poglej cesto, katera vodi skozi Slogonsko goro na Čadram. Kakor sem zvedel praviš, da še za tiste ceste ni občina plačevala do sedaj nič in da nje tudi ne morete sprejeti kot obč. ceste. Ali ti je znano, da se je cesta, ki vodi v Čadram, popravljala lani na občinske stroške. Popravljala sta jo Ig. Obrne in Fr. Stopar. In cesto,

katera vodi na Zg. Ložnico, je tudi pred nekaj leti popravil Fr. Kangler. Tudi na obč. stroške. Tukaj bi se tudi preselilo: kr. okrajno glavarstvo v Konjicah, naj blagovoli poslati zaupnega moža pregledat te ceste. Vsi davkoplačilci bodo zato hvaležni. Prosimo pa v kratkem!

Celjski okraj.

c Celje. Okrajni glavar celjski Rudolf pl. Apfalter-Apfalter je dobil red železnega križa III. razreda.

c Velika ljudska veselica v Celju. Vspored veselice, katero priredita celjski podružnici družbe sv. Cirila in Metoda dne 8. t. m. v Narodnem domu v prid te družbe, je sledeči: Ob 4. pop. priprosta narodna veselica na vrtu s sodelovanjem vseh celjskih društev. Točno ob 5. uri nastop celjskega in žalskega „Sokola“, narodno petje in najrazličnejše zabave. Ob pol 9. zvečer koncert v veliki dvorani. Po končanem koncertu v vseh gorajih prostorih Narodnega doma „Ciril Metodov večer“. Vstopnina k popoldanski veselici 40 v, h koncertu in večerni veselici 50 v.

c Na c. kr. samostojnih nemško-slovenskih gimnazijskih razredih v Celju se vpisujejo učenci za prihodnje šolsko leto v I. razred 14. julija ob 10. uri in 16. septembra od 8—11. ure. Sprejemni izpiti se začnejo 14. julija ob 11. uri in 17. septembra ob 8. uri. Učenci, kateri hočejo biti sprejeti v I. razred, morajo biti spremljani od svojih starišev ali njih namestnikov in s seboj prinesiti krstni list in pa šolska naznanila.

c Iz Dramelj nam piše g. Blaž Jesenek, načelnik krajnega šolskega sveta, v odgovor na napad v „Slovenca“, da se ne bavi s ptujskim „Štajercem“, da ni agitiral za Rebeka, da se veseli izida zadnje državnozbornske volitve in da je bil v prvi vrsti za g. dr. Korošca in to tudi lahko dokáže.

c Na Frankolovem se je poročil dne 25. junija t. l. 84 let stari ženin Marko Parožnik z 47 let staro nevesto Terezijo Šloser. Imenovani je bil že dvakrat vdovec ter brez otrok popolnoma sam. Vseled tega se je spomnil, da človeku ni dobro samemu biti in si je vkljub svoji veliki starosti še izvolil tovarišico. Dal Bog zadovoljnost in srečo.

c „Mir“ na Dobrni. Pred nedavnim časom se je celjska „vahtarica“ kakor besna zaletavala v dobrnskega g. kaplana in dobrnski občinski zastop. Morala je prinesiti dva popravka za svoje lažljivo pisarjenje. Na praznik sv. rešnjega Telesa so nemčurški pobalini za Heissegger, erjevim vrtom napadli s kamenjem — ženske, samo zato, ker so narodne. Potem so „junaki“ zbežali: dva na Dobruo, eden na Klauca, dva na Gerico. Eden tiček pa je bil vseeno prijat, da se sedaj ve, kedo razširja po Dobrni nemčursko „omiko“ s kamenjem. — Na dan zadnje slovenske slavnosti je bilo med nemčurji dogovorjeno, strgati veliko slovensko zastavo „Bralnega društva“ z droga. Namen se je ponesrečil. Nekaterim nemčurjem ni po volji, da ima „Bralno društvo“ toliko udov. Zmerjajo ude javno po prodajalnah. Znamena „Möbeltišlarja“ danes ne imenujemo po imenu, a naj v prihodnje drži svoj jezik za zobni, drugače ga spomnimo na stare čase.

c Iz Dobrne. Krasno je vspela narodna slavnost v nedeljo 24. junija. Dobrnski Slovenci smo spoznali, da se ves slovenski Štajer zanima za naš boj, nas podpira in z večjim navdušenjem se bomo borili naprej. Veseli nas vedno, če nas obiščejo Slovenci, bodisi posamezniki kot letoviščniki ali topličarji, bodisi družbe in društva. Posebno pa se vsak Dobrnič raduje, če sliši na toplici slovensko govorico od izobraženih krogov. Pred nekaj dnevi grem po opravilih v toplico in sem bil zelo prijetno iznenaden, ko slišim dve gospici lepo slovenski govoriti, kar je mimogrede povedamo, pri naših gospicah in gospeh redka prikazen; a kakor strela iz jasnega neba je v me udarila opomba, g'aseča se kakor zapoved, starejše gospe, katera je te dve gospici spremljala, da naj govorita nemški. Mislil sem si, da je ta gospa doma najmanj iz — Vitanja ali kakega mesta, a kako sem se čudil, ko sem izvedel, da je ona doma iz — sosednje šentiljske fare. Slišal sem tudi, da se „šteje“ drugače za veliko Slovenko! Žalostno znamenje in vrže čudno luč na tako „Slovenko“, če se sramuje na Dobrni svojega materinskega jezika, če se plašljivo ozira na okrog, da bi kaka topličarka ali pa — mogoče celo uslužbenca toplice slišali, da slovensko govori. Bival sem dalj časa v varaždinskih in krapinskih toplicah in slišal sem, da so se tam v hrvaški deželi Nemci, Madžari itd. posluževali le svojega materinskega jezika, a pri nas — popolnoma slovenski Dobrni — se sramujejo Slovenke govoriti svoj materinski jezik. Taki slučaji škodujejo

našemu delu in ugledu našega naroda bolj, kakor vse delo nemškutarjev; osebe pa, ki tako ravna, služijo le v posmeh našim ljudem in nasprotnikom! — Tukaj se zdravi mil. g. kanonik Jernej Vob. Zdravje se mu vidoma vrača. Želimo mu popolnega ozdravljenja.

c Kozolec je pogorel dne 28. m. m. posestniku Rudolfu Dobovišek v St. Jurju ob juž. žel. Pravijo, da je nek otrok zažgal. Vrla tržka požarna bramba je bila hitro na mestu in obranila, da se ni ogenj nadalje razširil.

c 45 let je opravljal g. Janez Tončič službo portirja v predilnici v St. Pavlu pri Preboldu. Sedaj je stopil v zaslužni pokoj. Bog mu daj, da ga še dolgo uživa!

c Lutriš vere je postal Ludovik Schütz, lastnik tovarne za majolike v Kasazah.

c V Voglajni je našel delavec blizu kemično tovarne mrtvo moško truplo. Ponesrečeni je tovarniški delavec Maks Koschel. Kako da je zašel v vodo, se ne ve.

c Sv. Jurij ob Taboru. Neki liberalni dopisnik laže v „Slov. Narodu“ o našem g. kaplanu. Tistega pa nesramni liberalni dopisnik ne pove, kaj je ta napredni čevljar na dan volitve govoril in kako preklinjal. Pa saj ni treba resnice povedati, samo da se blatio in sramotijo naši duhovniki, ki so njim tra v peti. Ker so pri volitvi, vkljub strastni agitaciji, tako propadli, zato zdaj ne vedo, nad kom bi svojo jezo stresali. V svoji slepi jezi se zaletavajo v duhovnike, kakor da bi bili oni krivi njihovega sramotnega propada. Naj jih le pustijo pri miru, da si jezika ne opečejo. Za zdaj toliko!

c Nazarje. Redek biserni jubilej redovne obljube v III. redu sv. Frančiška bo obhajala 15. julija pri redovnem zbirališču v Nazarjih Terezija Zagožen. Jubilaninja je tudi članica Nazarške deklške družbe. Shod bo ob dveh popoldne.

c Mozirskemu dopisniku „Naroda.“ Na malenkostni napad na mojo osebo v podlem listu „Slovenski Narod“ z dne 16. julija t. l. št. 136 odgovorim sledeče: Gospod dopisnik! Po toči zvoniti je prepozno. Vaša Rebek in Wratschko sta zopet prevzela svoj posel. Čemu se torej jeziš, ko nič več ne pomaga? Vseidi se na mrzel kamen, gotovo ti bo odleglo. Zapomni si! Dosedaj ste imeli nas kmete za neumne; sedaj je pa to minilo. Mi znamo tudi sami misliti. Pri zadnjih volitvah smo nesli plakate kot zastavo — pri prihodnjih volitvah bomo prišli z enakimi zastavami iz vseh vasi! Jexiš se, da sem predsedoval na volivnem shodu v Nazarjih! Čuj, kadar bodo imeli shod ptujski krotarji in Narodovci — tedaj bodeš lahko tam ti predsedoval, in nihče se ne bode jezil, ker je v obč. znano, da gliha vkup štriha. Zaletavaš se v moje rokodelstvo — no ali je Rebek fabrikant? Vsak stan je časten, če se le človek v njem pošteno preživi. Majhna je moja hišica — a je moja! Ali je tvoja res tvoja? Če bi ti kedaj skozi čevlje palec pogledal — pridi v Loke v mojo hišico, šlape ti bom dal kar zastoj. V samostanski kuhinji nisem še pomival — v obednico so me pa že večkrat povabili. Ali se ti sline cedijo? Pri Tarnškem res včasih pomagam — delati me ni sram. Toliko pa gotovo vem, da so mi istotam odprte vse sobe; dvomim pa, če bi bile tebi, ker je vprašanje, če nisi kaj v sorodu tistim, ki so že v „luknji bili“. V cerkvi ne pobiram. Ne vem ali si slep ali pa ne hodiš v cerkev. Najbrž je oboje res. Očitaj mi široka usta; dobro, vsaj lahko solato jem — tebi se bodo pa tvoja še do nšes raztegnila, ker se znaš tako grdo lagati in obrekovati. Praviš, da sem general III. reda. Tretjeredniki so bili papeži — kralji in cesarji, tretjerednik je tudi, pravijo, dr. Lueger, župan stolnega mesta Avstrije. Glejte v kakšni imenitni družbi sem. Prepričan sem pa, da je biti veliko boljše v družbi tebe, kakor pa v tvoji bratovščini, sicer bi mi kedaj kdo prav lahko rekel, da sem lump. To je moj odgovor! Piši, kar hočeš in kolikrat se ti zljubi, mene ne spraviš v nobeno nevoljo; temveč še vesel sem. Saj je znano, da sršeni ližejo samo sladko hrushko, ne pa tako piškave lesnike kot si ti. Z Bogom, prijatelj, pa se še pusti kaj videti.

Mozirski župan.

c Trbovlje. Premogokopna družba hoče upejljati za svoje podjetje v Trbovljah električno razsvetljavo.

c Samomor. Na večer dne 24. m. m. je hotel orožnik aretirati v Hrastniku 19 letnega premogarja Komrada Mastnak, ker je bil na sumu, da je okradel blagajno na Ojstrem. Predno pa ga je mogel orožnik preiskati, potegnil je revolver in se ustrelil v senca. Hoteli so ga prepeljati v bolnišnico, toda je med potom že umrl.

Brežiški okraj.

b Katol. polit. društvo „Sava“ za brežiški in sevniški okraj priredi javno politično zborovanje v nedeljo dne 8. julija t. l. ob 3. uri na Blanci pri Rajhenburgu pri „Lenčku“. Dnevni red: 1. Splošni politični položaj, poročila g. državnih poslancev dr. Ant. Korošec. 2. Pomen polit. draštev. 3. Deželno gospodarstvo. 4. Volilna preosnova. 5. Slučajnosti. K obilni udeležbi vabi odbor.

b Političen shod v Zagorju. V nedeljo dne 8. julija bo shod slov. kat. političnega društva za kozjanski okraj v Zagorju v gostoljubni hiši gosp. Medvešeka in sicer pod milim nebom. Začetek točno ob 4. uri popoldne. K obilni udeležbi vabi Zagorjane in sosede odbor.

b Za uboge žrtve v Vidmu. Državni poslanec dr. Korošec je v seji od torika dne 3. julija stavil vprašanje na pravosodnega ministra, zakaj se že vendar enkrat ne reši zadeva onih ljudi v Vidmu, ki so bili vsled krivih izpovedb dalj časa po nedolžnem zaprti in so s tem trpeli veliko škodo na časti in premoženju. Zahteval je, da se jim vsaj premoženjska škoda povrače.

b Šolske počitnice v brežiškem okraju so preložene na dobo med 1. avg. in 1. oktobrom.

b Policaj na zatožni klopi. Znani brežiški policaj Schalloum je zopet točen zaradi pretepa in žaljenja časti. O tem človeku so že interpellirali poslanci ministra. Takrat smo navedli, koliko že ima na vesti in da sploh ni sposoben vsled tega za policaja. In vendar še vedno čuva pravico!

b V Savi je utonil pri kopanju 15 letni Janez Ban, kovaški učencec pri g. Šerbecu v Vidmu. Blizu Brežic so ga potegnili iz reke.

b Sromlje. V dopisu „Slov. Gosp.“ št. 25 iz Goraje Pohance, kateri dopis se pa v Gornji Pohanci ni pisal, poroča neki dopisnik o zavrattnem umoru Janeza Babča iz Zidol. Da se je to hudodelstvo storilo v sromeljski župniji, obžalujemo močno, ali to ne pomaga sedaj nič. Nelepo od dopisnika pa je, da poroča o grožnji, kstero bi bili Gorajepohance izrekli, kar ni resnično. V teku dveh let je gotovo sto in sto sosedajih Zdolancov prišlo v Gorajo Pohanco oziroma v Sromlje in vendar se prej ni nobenemu niti las skrivil. Nelepo je tudi, da omenjene fante obsoja, kakor bi se že znao, da so krivi. Kakor vse kaže, so fanti bržčas nedolžni, in mogoče se bodo morali krivci iskati kje drugje in ne med sromeljskimi župljani. Sodnijska preiskava bo to že dognala. Omenjeni Frauc Petan je imel krvavo obleko, ker mu je iz nosa kri tekla, kar so baje priče že izpričale. Sploh so večinoma vsi fanti iz dobrih, poštenih hiš, in nikdo pri nas ne verjame, da bi bili krivi groznega umora. In dokler jih sodnija ne spozna za krive in jih ne obsodi, jih tudi Zdolani ne smete za krive imeti in v celi svet njih krivdo razglasiti.

b V Prevorji se bodo vršile v ponedeljek dne 9. julija občinske volitve. Bračkijanec, slabo znani Gubenšek p. d. Figl, ki šunta že po sosednjih občinah, bi rad bil župan. Vrli narodni Prevorjani bodo gotovo storili svojo narodno dolžnost in se tega človeka odkrižali.

Drobtinice.

d Vapnena voda — sredstvo proti bradavicam. Angleški zdravnik dr. Cojser je prišel slučajno do dejstva, da odstranjuje notranja uporaba apnene vode bradavice. Ker mu je bila motena prebava, je zaužival skozi cel teden vapneno vodo in pri tem je opazil, da je bradavica, katera je kljubovala vsem sredstvom, odpadla. Na to je nasvetoval vsem bradavičastim znancem in prijateljem za zajutrok kozarec vapnene vode z mlekom, in pri vseh so izginile bradavice tekom par tednov.

d Kenguru je ime živali, ki živi v Avstraliji. Ko je prišel Cook na svojem raziskovalnem potovanju na avstralske bregove, je videl na brega divjake, ki so ubili čudno žival. Izreal se je ter ubito žival odkupil. Ko je vprašal divjake, kako se žival imenuje, so mu odgovarjali „Kenguru“ t. j. „Mi vas ne razumemo“. In to ime je dal potem živali.

d Pravilo izkušnje. Neki stari kmēt je uel svojega sina: Ako reče hlapec: „Konji našega gospodarja“, tedaj je hlapec za nič, plačaj mu, kar mu gre ter ga spodi. Ako hlapec reče: „Naši konji“, ga smeš pridržati. Ako pa reče: „Moji konji“, potem je izvrsten in ne moreš ga dovolj plačati.

dilo 52 otrok, a živih je 48, in sicer 31 dečkov in 17 deklic. Nikoli ni dobil samo po enega otroka, temuč vedno po dva, tri, štiri in enkrat celo pet.

d **Atentati na vladarje v zadnjih 50 letih.** Napad, ki je bil dne 31. maja izvršen proti mladi španski dvojici, je dal francoskemu listu „Gil-Blas-u“ povod, da je sestavil listo o atentatih, izvršenih v zadnjih 50 letih proti kraljem, kraljicam in predsednikom. Le na kratko je omeniti razne dvorne revolucije in upore, tako dvorno revolucijo proti turškemu sultanu Abdul Azizu (1876), upor proti generalu Venanciju Flores, predsedniku urugvajskemu (1863), punt proti polkovniku Balta, predsedniku peruanskega (1872), ustaja proti dr. Garciji Morena, predsedniku ekvadorskemu in iz najnovejšega časa dvorna revolucija proti srbskemu kralju Aleksandru in kraljici Dragi. Umorjeni so bili v zadnjih 50 letih: Karol III., vojvoda parmski, umorjen leta 1854 od sedlarja Antona Carza. Črnogorskega kneza Danila je umoril eden njegovih podanikov, imenoma Kadič, ker je bil pregan iz Črnogore (1860); predsednika ameriških Zedinjenih držav Lincoln je leta 1866 umoril igralec Booth. Leta 1868 je bil umorjen v Topčideru srbski knez Mihael; leta 1881 ruski car Aleksander II.; istega leta je Garfielda, predsednika Zedinjenih držav, umoril Guiteau; leta 1894 je Caserio umoril predsednika francoske republike Carnota; leta 1896 pa mohamedanski fanatik Molah Rezah perzijskega šaha Nasr ed Dina. Leta 1897 je bil umorjen Iriarte Borda, predsednik urugvajski; leta 1898 je Luccheni v Ženevi umoril avstrijsko cesarico Elizabeto; leta 1899 Caceres predsednika dominikanske republike v Ameriki; leta 1901. je Bresci v Monzi umoril italijanskega kralja Humberta; istega leta Czolgoz predsednika Zedinjenih držav Mac-Kinleya. — Izpodleteli so nastopni atentati: leta 1852 atentat Morena proti španski kraljici Izabeli II.; 1855 atentat Pianorisa proti Napoleonu III.; 1856 atentat Melanosa proti Ferdinandu II., kralju obeh Sicilij; 1858 atentat z bombami Orsinija proti Napoleonu III.; 1867 atentat, ki ga je hotel v Parizu izvršiti Poljak Berezovski proti ruskemu carju Aleksandru II.; 1878. atentata Hodela in Nobilinga proti nemškemu cesarju Viljemu I.; 1878 atentat Moncarisa proti Alfonzu XII.; 1882 atentat M. Leaghra proti angleški kraljici Viktoriji; 1882 atentat Oberdanka proti cesarju Fran Josipu I.; 1898 atentat Kardizisa proti grškemu kralju Juriju; 1905. atentat izvršen v Parizu proti španskemu kralju Alfonzu XIII. in predsedniku Loubetu.

d **Vojno strašilo na Angleškem.** Neki častnik angleškega generalnega štaba je priobčil zanimivo knjigo z napisom: „Mene Tekel, Upharsin“, v kateri hoče Angleže opozoriti na nevarnost, ki jim preti od Nemčije. V ta namen si izmislil cel roman. V noči 31. maja 1908 napadejo nemške torpedovke in nemški rušilci torpedovk nenadoma v Portsmouthu zbrano angleško brodogradnjo, ne da napove Nemčija prej vojsko. Večina nemških ladij je sicer uničena, a tudi tri četrtine najboljših angleških ladij. Nato izkrcajo Nemci 250.000 mož brez topov in brez konj. Polovica nemških vojakov ima pa bicikle in častniki se polaste angleških konj. Tudi prežive se na račun angleškega prebivalstva. Nemci porazijo angleške čete, ki obstoje večinoma iz neizurjene milice. Pred Londonom se pojavijo Nemci, ki zažgejo del mesta, vjamejo 500 Angležev kot poroke in jih odpošljejo s 60.000 jetniki na Nemško. Angleži so prisiljeni, da sklenejo mir in plačajo 500 milijonov funtov šterlingov vojne odškodnine do avgusta. Nato napadejo Nemci tudi Francosko in pri tem kršijo tudi nevtraliteto Belgije. Mesca novembra premagajo Fracoze. Ko sklenejo mir razdele Belgijo med Nemčijo in Francosko. In l. 1910 napadejo Nemci Avstrijo. Tako sodi o bodočnosti angleški štabni častnik. Samo čudno, da je pozabil Nizozemske, po kateri se Nemcem že tudi cede sline.

d **Slaba letina na Ruskem.** Ruski vladi prihajajo iz raznih pokrajin poročila o preteči slabi letini zaradi suše. Ruska vlada je zaradi tega prepovedala izvoz žita, dokler se ne pokaže, kakšna bo splošna letina na Ruskem.

d **Višina milijon goldinarjev.** Kako je visok steber milijona papirnih bankovcev po 10 kron, si je težko predstavljati. Nedavno je storil s tem poskus neki graditelj. Svežič 100 komadov bankovcev po 10 kron, dobro stisnjen je visok 2 cm. Milijon goldinarjev bi bil torej visok 40 metrov.

d **Strelne vaje topništva pri Krškem** se bodo vršile: za topničarski polk št. 9 od 25. do 30. t. m., za topničarski polk št. 8 od 8. do 19. avgusta in za korni topničarski polk št. 3 od 10. do 18. avgusta.

d **Letošnji manevri bodo na Kranjskem** med Vel. Laščami, Ribnico in Kočevjem za pešpolka št. 27 in 47, med Cerkuico in Pestočno za peš-

polka št. 87 in 97 in lovski bataljon št. 7; na Koroškem med Kotarčem, Št. Vidom na Glini, Starim dvorom in Frežam za pešp. št. 17, 7, bosanski št. 2 in lovske bataljone št. 5, 8, 9 in 17. — Vaje bodo končane 4. septembra.

Narodno gospodarstvo.

Mednarodni poljedelski shod se bo vršil l. 1907 na Dunaju. Na Dunaju se je že sestavil poseben pripravljalni odbor.

Vinska trta kaže povsod v Avstriji, kakor poročča poljedelko ministrstvo, prav dobro. Sadja pa baje ne bo mnogo vsled mrzlega in deževnega vremena.

Soparni hlevi. Nič ni slabšega, kakor če mora živina prebivati v soparnih hlevih. Živina se slabše redi in nam tudi slabo molze. Vsa krma manj zaleže. Žalibog, da se za take stvari naši gospodarji malo zmenijo in da jim je vseeno, ali živina trpi valed preobilne soperice ali ne. Navajeni od nekdanji imeti živino v takih hlevih, jo imajo tudi nadalje. To pa ni prav! Soparne hleve treba izboljšavati; če ni drugače mogoče, saj s tem, da se napravijo v zid pod stropom primerno velike luknje, skozi katere vleče zrak. Take luknje je treba napravljati na obeh nasprotnih straneh, da nastane pod stropom potreben preprih. Taki hlevi so bolj zračni, bolj hladni in bolj zdravi v poletnem času. Po zimi naj se pa te luknje zapro.

Našim naročnikom!

Red je prav lepa reč. Pred vsem je treba, da se naročnina na liste v pravem času pošilja. Med čitatelji „Slov. Gospodarja“ jih je mnogo, ki še lista za letos niso plačali; da veliko jih je še celo, ki so nam list na dolg še za lansko leto. Ako take naročnike, ki so list dobivali celo leto, ob koncu leta tirjamo za naročnino, večkrat nočejo plačati. Upravništvo ima na ta način veliko zgubo. Zato pa bodemo od zdaj zanaprej listi pošiljali le tistim naročnikom, ki ga bodo plačali naprej.

Prosimo torej cenjene čitatelje, ki nam še dolgujejo naročnino za letos ali morebiti celo za več let nazaj, da to v teku meseca julija poravnajo. Kdor ne bo poravnal naročnine do 1. avgusta t. l., njemu se list ne bo več pošiljal.

Da pa bodejo cenjeni čitatelji „Slov. Gospodarja“ vedeli, do kedaj imajo list plačan in koliko je še naročnine na dolg, se bodo na to opomnili tekom meseca julija t. l. na posebni dopisnici.

Upravništvo „Slov. Gospodarja“.

Najnovejše novice.

V volilnem odseku so v kljub ugovoru slovenskih poslancev na predlog Nemcev začeli takoj z razpravo o Koroški in Kranjski. Nemci hočejo z večino glasov, katere so si pridobili v odseku, prodreti z vsemi svojimi zahtevami, da namreč dobijo na Kranjskem še en mandat, na Koroškem pa ostane ta krivična razdelitev. Včeraj so obravnavali Koroško. Prvi je govoril poslanec Ploj. Dokazoval je grdo krivico, katera se godi koroškim Slovence. Čeravno jim pripadajo trije mandati, so vendar dobili samo enega in še ta je dvomljiv. Nemško krivico je zagovarjal poslanec Lemisch. Tudi Wastian mu je pomagal. Pri glasovanju se je sprejel krivični predlog Nemcev. Koroški Slovenci so torej brezpravni. Za nemški predlog je zopet glasoval mednarodni socijaldemokrat.

Slovenski fantje in mošje po Pohorju, Kozjaku in Dravski dolini! Velika pevaska in narodna slavnost, ki se bo vršila 15. julija v Rušah, se priredi takorekoč na čast nam prebivalcem po prej omenjenih krajih. Naša dolžnost je, da gremo isti dan vsi v Ruše, da bodo tuji gosti videli, da smo še pošteni Slovenci, da nas še ni požrl nemški zmaj. Pa še nekaj storimo! Na predvečer t. j. 14. julija streljajte po vseh gričih v znamenje, da je drugi dan narodni praznik za nas obmejne Slovence. Streljajmo, da se bodo našim požrešnim nemčurjem kar hlačke tresle in bodo mislili, da so se vsi Slovenci uprli zoper nje. Eden, ki bo.

Novo mašo bo imel pri Sv. Marjeti niže Ptuja 5. avg. novomašnik o. Bonaventura Savec, kapucin; pridigar š. g. F. S. Šegula, župnik pri Sv. Roku ob Sotli.

Velika Nedelja. Igro „Egiptovski Jožef“ so fantje na Petrovo in 1. julija predstavljali prav izborno. Vsi so rešili svoje naloge izvrstno, zlasti še, če se pomisli, da je bil to njihov prvi nastop. Le krepko naprej in neustrašeno, to je mladeniško, to je moško. Gledalcev bilo je vsakokrat natlačeno polno. Tudi vrli Ormožanci so spet pokazali, da se zanimajo za nas. Hvala jim!

Milo zopet dražje. Tovarnarji mila so sklenili, mila zopet podražiti za 1 krono pri 100 kg. To je vže tretje podraženje mila v enem letu.

Društvena naznanila.

Fram. Ustreza je prošnji tukajšnega bralnega društva bo prihodnje nedeljo 8. t. m. poljudno predaval g. dr. L. Poljanec o stvari, ki bo gotovo jako zanimalo framsko občinstvo. Prihitite k temu zanimivemu prodavanju vsi, ki si hočete širiti svoje duševno obzorje.

Orehovavas pri Mariboru. Dne 8. julija t. l. slavi požarna bramba v Orehovi vasi svojo prvo društveno obletnico z veselico v gostilni Jožefa Maborko v Orehovi vasi. Yzporod je naslednji: pozdrav načelnika, gledališka predstava „Župan“, petje, srečolov in šaljiva pošta. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina 80 v, preplačila se hvaležno sprejemajo.

Bralno društvo pri Sv. Rupertu v Slov. gor. priredi dne 8. julija veselico z gledališko igro: „Bob iz Kranja“. Zatem prosta zabava, srečolov in priložnostno razveseljevanje pri gosp. Krajncu blizu cerkve. Začetek igre točno ob 3. uri popoldne.

Velika Nedelja. Na gostiji Kukulčevi v Lešnici smo nabrali gostje za našo prekoristno družbo sv. Cirila 7 K. — Slovenci, posnemajte v vsaki veseli družbi vrle Lešničarje!

Mala Nedelja. Kmetijsko bralno društvo priredi dne 8. julija t. l. na vrtu g. Sendarja veselico s petjem in z gledališko igro: „Ne kliči vraga“ ter „Dobrodošli! Kdaj pojdete domu?“ Pri prosti zabavi s šaljivo tombolo in šaljivo pošto svira Kocmutova godba. Začetek ob 4. uri popoldne. V slučaju slabega vremena se veselica vrši 8. dni pozneje. K mnogi udeležbi vabi odbor.

Slovenski kolesarji iz ormoške okolice priredijo v nedeljo 8. julija izlet v Varaždinske Toplice. Snidejo se v gostilni g. Gomzija v Ormožu in sicer bode odhod iz Ormoža točno ob 4. uri v jutro. Ako bi bilo slučajno slabo vreme, se vrši izlet 16. julija. Naj nobeden kolesar ne opusti si ogledati znamenitosti Varaždinskih Toplic. Vsak: „Dobro došel!“ Jakob Vaupotič, prireditelj izleta.

Bralno društvo v Škalah pri Velenju priredi v nedeljo po prazniku sv. Cirila in Metoda ob 8. uri pri Dolfu veliko Ciril-Metodovo slavnost s petjem, igro, umetelnim ognjem itd. Sodelovala bo Šoštanjka narodna godba. Sosedna društva se ukladno vabijo.

Zetale. V nedeljo dne 8. julija predaval bo v Žetalah potovalni učitelj g. Jurančič o čebelarji. Čebelarji in oni, ki hočejo postati, se k obilni udeležbi vabijo.

Listnica uredništva.

Št. Jakob v Slov. gor.: Vaš dolg dopis nismo mogli spraviti v to številko! — Št. Lovrenc v Slov. gor.: Prihodnjič, bržkone v „Našem Domu“. — Pasja vas: Hvala, tudi prihodnjič! — Mozirje: Istotako! Pozdrave! — Partinje: Osebnost in prehudo! Prosimo drugih vestij! — G. Jožef Mavrin, sedlar v Radomerju: Vaš popravek ne odgovarja § 19. t. z. O tej zadevi se bomo informirali in vam rezultat naznanili. — Majšperk: Prihodnjič!

Za družbo sv. Cirila in Metoda je daroval g. župnik Vojak in Mohorjani Spodnje St. Kungote 10 K.

Tržne cene

v Mariboru od 23. junija do 30. junija 1906

Ž i v i l a	100 kg	od		do	
		K	h	K	h
Pšenica		15	80	16	60
ri		14	45	15	25
ječmen		—	—	18	60
ovos		18	40	19	20
koruza		17	20	18	—
proso		—	—	18	50
ajda		16	20	17	—
semo		4	10	4	90
slama		—	—	6	—
	1 kg				
fižola		—	26	—	30
grah		—	48	—	52
leča		—	—	—	—
krompir		—	6	—	8
sir		—	32	—	38
surovo maslo		2	20	2	40
maslo		2	40	2	60
špeh, svež		1	40	1	48
zalje, kislo		—	—	—	—
repa, kisla		—	—	—	—
	1 lit.				
mleko		—	16	—	20
smetana, sladka		—	—	—	72
„ kisla		—	—	—	80
	100 glav				
zalje		—	—	—	—
	1 kom.				
jajce		—	—	—	7

Loterijske številke.

Dne 30. junija.

Gradec 49, 51, 16, 27, 71.
Dunaj 56, 6, 76, 81, 47.

na Štajerskem, in na preteče sklepanje glede Koroške, da slovenski zastopniki v volilnem odseku, osobito njega predsednik, prično z odločno obstrukcijo, dokler se ne zagotovi drugi slovenski mandat na Koroškem, sedmi slovenski mandat na Štajerskem in na vsak način rekonstrukcija Gaučeve predloge glede občin v radgönskem, cmureškem in arveškem okraju.

Razne novice.

* Promoviran je bil na graškem vseučilišču doktorjem prava g. Anton Prus iz Konjice. — V petek 6. t. m. promoviran bude na dunajskem vseučilišču doktorjem modroslovja g. Marko Heric, sin obče priljubljene obitelji v Vučjivsi na Murškem polju.

* Osebne vesti. Prestavljeni so gg. profesorji: Kamilo Capalleri iz Tropave v Celje, dr. Rudolf Kroenig iz Celja v Kromerize, dr. Eduard Nowotny iz Celja v Celovec, dr. Franc Pichler iz Ptuj v Gradec. — Notarski izpit je naredil dne 30. m. m. g. Matija Marinček, notarski kandidat v Mariboru.

* Iz finančne službe. Prestavljeni so gg. nadzorniki finančne straže: Alojzij Bučar iz Radgone v Cmurek, Josip Dovnik iz Maribora na Vrnsko, Franc Križanec iz Ormoža na Vrnsko, Anton Rupnik iz Cmureka v Radgono, Karol Roscher iz Žalca v Sevnico, Anton Šerbec iz Vrnskega v Maribor, Franc Bosima iz Maribora v Konjice, Ivan Kos iz St. Jurija v Maribor, Vincenc Kunej iz Maribora v Konjice in Anton Štrnel iz Konjice v St. Jurij.

* Duhovniške vesti. Za dekana šentleuvske dekanije je imenovan č. g. dr. Anton Suhač, dosedanji dekanjski upravitelj in župnik pri Sv. Ani na Krembergu. Za dekana videmske dekanije je imenovan č. g. župnik Fr. Černenšek v Vidmu. V začasni pokoj je stopil č. g. Mart. Lenart, kaplan v Selnici ob Dravi. Na njegovo mesto je prestavljen č. g. Simon Šimonc, kaplan pri Sv. Petru na Medvedovem selu.

* Zaupni shod v Celju. Danes se na zapnem shodu v Celju določi kandidat za 4. skupino. Dnevni red je na vabilih določen: 1. Posvetovanje o državnozbornem kandidatu za IV. kurijo Celje-Brežice. 2. Sklepanje k točki 1. Podpisani so vsi državni in deželni poslanci.

* Nova sv. maša č. g. novomašnika Martina Jurharja ne bo, kakor smo zadnjič naznanili, v domači cerkvi D. M. na Reki, ampak v Št. Pavlu pri Preboldu.

* Kmetijske podružnice. Poslanec dr. Korošec je stavil dne 25. m. m. na poljedelskega ministra vprašanje zaradi postopanja c. kr. kmetijske družbe na Štajerskem pri osnovanju podružnic na Spod. Štajerskem. V letu 1906 se je namreč pripetil že drugi slučaj, da je c. kr. kmetijska družba štajerska odbila prošnjo za ustanovitev podružnice. Prvikrat se je to zgodilo pri ustanovitvi podružnice

v vinorodnih Halozah. Tedaj osrednji odbor ni dovolil ustanovitve iz popolnoma ničnostih razlogov. Sedaj se je pripetil enak slučaj v celjskem okraju. Na Dobrni so hoteli ustanoviti podružnico, toda osrednji odbor tega ni dovolil, in sicer zaradi tega ne, ker so sami mali posestniki in vsled tega ni pričakovati, da bi imela vedno zadostno število udov, kar ne jamči za plodonosno delovanje podružnice. Po mnenju osrednjega odbora torej malo posestvo pospeševanje kmetijske zadruga ni vredno in tudi ni zmožno. Proti takšnemu napačnemu in nevednemu mnenju društva, katero prejme tudi od države podporo, morajo zastopniki kmetkega prebivalstva ostro ugovarjati. C. kr. kmetijske družbe nimajo samo nalogo, predvsem varovati in podpirati veleposestvo in posestva meščanov, ampak morajo svojo pozornost obračati v prvi vrsti na malo posestvo. Tam, kjer so možje za ustanovitev podružnice, tam bo tudi potreben denar in naj si bo tudi od malo posestnikov. Dobrna je oddaljena od najbližje podružnice v Celju 20 klm in ima vsled kakovosti zemlje in drugega ozačja popolnoma drugo kmetijsko stališče, kakor pa v Savinjski dolini ležeča celjska okolica. Vrhnatega niso podružnice, v katerih sedijo meščani in kmetje, nikdar za kmeta tako koristne, kakor za meščana, vsled česar nimajo takozvane mestne podružnice pri kmetih mnogo zupanja. Podpisani torej vpraša nj. ekselenco gospoda poljedelskega ministra: 1. Ali mu je znano to postopanje c. kr. štajerske kmetijske družbe na Sp. Štajerskem? 2. Kaj misli ukreniti, da bo c. kr. kmetijska družba za Štajersko nepristransko in stvarno izvrševala svojo važno nalogo?

* Kedo je kriv? Na svetu se godijo še čudeži! Ako bi bil kdo pred letom dal trdil, da bo znani nemški kričač poslanec Wolf l. 1906 po Kr. r. poznal pravičnost nasproti Slovanom, bi se takemu človeku gotovo smejal ves svet. In dne 27. junija 1906 govoril je Wolf v državni zbornici sledeče: „Dr. Derschatta zavzema v ministruvno mesto, ki je za nemško-narodne koristi izvareadne važnosti. Upam, da bo železniški minister popolnoma pravičen tudi nasproti drugim narodnostim, in da bo uradnike nastavljal tako, da bodo Slovani natančno na slovanskem ozemlju, na nemškem ozemlju pa izključno Nemci“. Žal, da nimamo natančnih podatkov ravno za stran železniških uradnikov. Mislimo pa, da Wolf ne pozna „pravičnosti“ samo pri železniških uradih, ampak jo pozna tudi pri drugih. In tukaj mu hočemo podati nekaj številk, s katerimi lahko gre k vsem nemškim ministrom, da jih spomni na „pravičnost“, katero so dolžni vsem narodom v Avstriji. Pri namestništvu v Gradcu je 49 političnih uradnikov, izmed teh je Slovencev 0. Pri okrajnih glavarstvih na Spodnjem Štajerskem je 29 uradnikov, izmed teh sta Slovencev 2. Pri nadsodišču v Gradcu je 26 sodnijskih uradnikov, izmed teh sta Slovencev 2. Pri okrožnem sodišču v Mariboru in pri okrajnih sodiščih, ki spadajo v mariborsko področje je 58 sodnijskih uradnikov, izmed teh je Slovencev 14. Pri okrožnem sodišču v Celju in pri okrajnih so-

diščih, ki spadajo v celjsko področje, je 57 sodnijskih uradnikov, izmed teh Slovencev 20. Pri višjem dolgodinskem sodišču za Štajersko, Kranjsko in Koroško je 10 uradnikov, izmed teh je Slovencev 1. Pri finančnem deželnem ravnateljstvu v Gradcu je 28 uradnikov, izmed teh Slovencev 0. Pri finančnem okrajnem ravnateljstvu v Mariboru je 14 uradnikov, izmed teh je Slovencev 1. Po drugih krajih na Spodnjem Štajerskem je 8 finančnih uradnikov, izmed teh Slovencev 0. Pri poštnem in brzojavnem ravnateljstvu za Štajersko in Koroško je 37 uradnikov, izmed teh Slovencev 3. Torej med naštetimi 308 uradniki je 43 Slovencev, namesto da bi jih bilo nad 100. In to je vendar v veliki večini slovensko ozemlje! Sedaj bi se torej smeli vprašati: Kedo je kriv ali kje tiči vzrok, da se Slovencev ne da, kar jim gre. Največji nemški kričači so prišli, kakor se zdi, do prepričanja, da je „pravično“, če so na slovanskem ozemlju nastavljeni slovanski uradniki, na nemškem pa nemški. To je popolnoma tudi slovanska zahteva, katero naglašamo vsak dan po slovenskih listih in shodih, a dozedaj še te naše „pravične“ zahteve ni hotel upoštevati nobeno ministrstvo. Kje torej naj išče no vzroka za tako vnebovpijoče ravnanje s Slovenci? Slovenski poslanci pa naj pri vsakem krivičnem nameščanju kakoga nemškega uradnika med Slovence spomnijo ministre na besede poslanca Wolfa, ki se nam pri vseh svojih pruskih željah sedaj zdi pravičnejši kakor pa avstrijske vlade, ki vedno govorijo o „pravičnosti“, a v resnici vzdržujejo in podpirajo tisočletne krivice na slovanskih narodih.

— 8. —
* Kupujte kavine izdelke družbe sv. Cirila in Metoda! Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani opozarja, da je od 1. julija t. l. naprej edina založnica kavinih izdelkov v korist naše družbe le tvrdka „Ivan Perdan v Ljubljani“. Tvrdka Perdan je po naši družbi znana postala vesoljnemu Slovanstvu. Postala je pa ob enem tudi naša dobrotnica. Tudi to dobro ve naš narod. Perdanova kava je najboljša in konkurira z vsemi drugimi te vrste. Zunanja oprema te nove „družbine kave“ je umetniška in obenem poučna. Na nje ovitkih vidite naša družbina šolska poslopja v Trstu, v Velikoverci, na Muti in na Savi. Slovenke, kupujte odslej le to novo družbino kavo!

* „Štajerčev“ na prižnici. Stara navada železna srajca, pravi pregovor. Tudi „Štajerčevi“ uradniki se ne morejo otresti svoje navade. Najlepše pa je to, če piše „urednik“ ptujskega kramarja, da „bo zavoljo svoje duše že obračunal z usmiljenim Bogom“. Prav ima, ko bi le bilo prav kmalo! Prav ponižno bi ga prosili, naj še drugim grešnikom milostno dovoli, da bodo „zavoljo svoje duše obračunali z usmiljenim Bogom“ — sami. Pri tej priliki se spomnimo, da so nekateri češki duhovniki nekdanje dobro pridigovali o — volkovih v ovčjih oblacih.

* „Štajerčev“ župan. Pred dvema letoma se je vršila v neki občini v Slovenskih goricah občinska seja, da bi se pregledali občinski računi. A občinski župan so najprej prečitali te le vrstice iz smrdljive ptujske kroto: „Bolje je, dati zbirco konjederu kakor pa duhovniku“. Ko je čez nekaj časa umrl županov otrok, niso šli g. župan po konjederca, da bi jim zagrebel otroka, ampak solznih oči h gospodu župniku. Gospod župan, v prvi vrsti vam povem, da to ni lepo od vas, da čitate protiversko nečimurno čunjo pred drugimi v vaši občinski pisarni. S tem ste se le hoteli malo zgražati nad našo častito duhovščino, a ste le pokazali vašo podlo breznačajnost!

* Na tretji slovenski katoliški shod v Ljubljano! Vsa društva, vse slovenske župane, občinske odbornike, sploh vse zavedne slovenske može in mladeniče pozivamo, da se vzdignemo v velikem številu na tretji slovenski katoliški shod v Ljubljano. Naj bi ne bilo slovenske vasi, iz katere ne bi prihitali možje in mladeniči na katoliški shod. Vsi, ki dobro hočete slovenskemu ljudstvu, pridite v Ljubljano, da se združimo v mogočen klic po naših pravicah! Društveni odbori naj imajo takoj seje ter se naj potrudijo za najobilnejšo udeležbo. Zglasilne pole dobe te dni župni uradi. Prosimo preč. župne urade, da tudi oni takoj razvijajo v družbi zavednih mož v župniji najživahnjejšo agitacijo. Stavite živahno delujoče agitacijske odbore. Vsa društva in vsi posamezniki naj svojo udeležbo naznanijo pri svojih župnih uradih. Društva naj ondi naznanijo tudi, ako pridejo s pevskimi zbori, zastavami itd. S tako urejenimi naznanili se prihrani mnogo stroškov. Župni uradi naj pošljejo zglasilnice najpozneje do 30. julija na naslov dr. Evgen Lampe v Ljubljani, želeti pa je, da to store še prej in da se zato udeleženci takoj naznanijo pri župnih uradih, da bo hitro podan natančni pregled, iz katerih krajev

prav, da ga torej nima pod klobukom in da tudi ne diši, oziroma smrdi po — hudičevem olju.

S težkim srcem se vrne žena v svoje stanovanje. Oče, mati in hči se vsedejo k peči in se začno posvetovati.

„Kaj naj napravimo? Ali naj ubogamo — norca, ali naj obvestimo njegove sorodnike? To je bilo glavno vprašanje, okoli katerega so se sukale debate vsega spoštovanja vredne Pignarjeve rodbine. Konečno sklenejo ubogati, kar je naročil hišni gospodar in bo še naročil, kakor doslej.“

III.

Naslednjega jutra je „skočil“ gospod Pignar v svoj že precej ponošeni frak in je naznanil strankam veliko novico. Ta velika novica je vse močno razburila.

Ljudje, ki so stanovali obenem in istem hodniku in se niso poprej nikdar pozdravljali, bližajo se drug drugemu.

„Dobro jutro, ali že veste?“

„Da, čudno je to!“

„Reci raje: nezaslišano.“

„Gospodar mi je znižal stanarino za tretjino.“

„Za tretjino, ni res? Ravno tako, kakor meni.“

„Čudno, čudno!“

„To mora biti pomota.“

Dasiravno je hišnik vsem zatrjeval, da je to, kar jim je povedal, gola istina, so bili vendar tudi taki med njimi, ki so z glavo majali in niso hoteli verjeti.

Tem je odgoril doktor v najvljudnejši obliki in potrdil besede hišnikove... Sedaj, ko ni bilo nobenega dvoma več, so pa začeli ljudje sumničati.

„Zakaj nam je znižal stanarino?“

„Zakaj? — Bog vedi.“

„Na vsak način mora imeti vzroke zato. Toda kakšne?“

„Ali je mogoče, da bi pameten človek, ki ima pet zdravih čutov, naredil tako budalost, da bi denar takorekoč proč metal?“

„Gotovo ne.“

„Nekaj tiči za tem.“

„Toda kaj?“

Od pritličja do podstrešja ugibali so vsi, da bi rešili čudovito nganjko, toda nikakor se jim ni hotelo posrečiti. Konečno se je vsch polastil nekak nemir, da bi jim pretela velika, skrivnostna nesreča.

„Mogoče ima novi gospodar kaj na vesti, šepetali so si nekateri. To bi bilo strašno.“

„Ali je pa hiša tako slaba, da se bo podrla.“

„Čisto lahko, toda stara ni ravno.“

„To je resnica. Toda zidovje so morali pa le podreti, ko so lansko leto kopali kanal.“

Drugi so bili že večkrat slišali, kako strahovito je pokalo ostrešje... Nekdo je pa celo trdil, da hoče gospodar najbrže sam zažgati hišo, da bi dobil visoko zavarovalnino.

(Konec prihodnjih.)